

บทที่ ๓

ผลกระทบจากการดำเนินงานของบริษัทต่อดุลการชำระเงิน

ตอนที่ ๑

ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนจากต่างประเทศกับดุลการชำระเงิน

โดยที่ประเทศทั้งหลายในระยะไม่นานมานี้ มักมีแผนพัฒนา เศรษฐกิจของตนเอง และโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว เป้าหมายหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจก็คล้ายคลึงกัน แทบทุกประเทศ ต่างกันแต่เพียงว่า เน้นหนักใน เป้าหมายใดวาระใด เท่านั้น ความ เชื่อของประเทศกำลังพัฒนา ส่วนใหญ่ที่ให้ความสำคัญของทุนจากต่างประเทศ ว่าจะช่วยให้ประสิทธิภาพของการพัฒนามี มากยิ่งขึ้น การชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศจึงนับ เป็น เป้าหมายที่สำคัญของกลุ่มประเทศ เหล่านี้ นับแต่ทศวรรษที่ ๒๔๙๐ เป็นต้นมา เนื่องจากความต้องการเงินตราต่างประเทศ เช่น เพื่อชำระหนี้ระหว่างประเทศ หรือซื้อสินค้าเข้า นอกจากนี้ยัง เชื่อกันว่าการลงทุน- โดยตรง (foreign direct investment) ในประเทศที่ระดับความสามารถในการ ผลิตต่ำ ยังช่วยปูพื้นและเร่งรัดการผลิตได้ดีกว่าการลงทุนจากคนพื้นเมือง เพราะผู้ลงทุนจะ นำเอาเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เข้ามาพร้อมกับเงินลงทุน ซึ่งนายทุนชาวพื้นเมืองอาจจะ ต้องใช้เวลามากกว่าที่จะพัฒนาตนเองให้อยู่ในระดับเดียวกับนักลงทุนต่างประเทศได้

ปริมาณเงินลงทุนที่ไหลเข้าประเทศจะมากน้อย เท่าใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประ- การ เช่น สภาพทางเศรษฐกิจของประเทศผู้รับทุน แหล่งทรัพยากร ทำที่ของรัฐบาลต่อทุน ต่างประเทศ นอกจากนี้ความนิยมหรือแนวโน้มของการลงทุนจากบริษัท เจ้าของทุน ก็มี ส่วนสำคัญมากเท่ากับการสนับสนุนของรัฐบาลเจ้าของทุน ปริมาณเงินลงทุนซึ่งจะบรรเทา ความขาดแคลนเงินออมในประเทศและเพิ่มอุปทานเงินตราต่างประเทศ มักเป็น

ข้ออ้างหลักของนัก เศรษฐศาสตร์ที่เน้นการพัฒนาโดยอาศัยทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะ นักเศรษฐศาสตร์อเมริกัน^๑ ผลประโยชน์ที่อ้างถึงนี้ส่วนใหญ่เป็นผลประโยชน์ในระยะสั้น ซึ่งในระยะหลังนี้ เริ่ม เป็นที่ไม่น่าไว้วางใจว่าความมั่งคั่งที่ตั้งไว้จากการลงทุนต่างประเทศจะ เอื้อประโยชน์ตามที่นัก เศรษฐศาสตร์ได้สั่งสอนไว้จริงหรือไม่

ถ้าพิจารณาเฉพาะผลจากการลงทุนโดยตรงต่อการชำระ เงิน ผลที่จะกระทบ ต่อดุลการชำระเงินอาจแบ่งได้เป็น ๓ ระยะด้วยกัน คือ

๑. ผลจากการลงทุน (investment effects)
๒. ผลจากการปฏิบัติการ (operation effects)
๓. ผลทางรายได้ (income effects)

๑) ผลจากการลงทุน ต่างประเทศในด้านนี้เนื่องจากการนำเงินเข้ามา ลงทุน รวม เงินกู้ การซื้อ เครื่องจักรจากต่างประเทศ และการขยายทุนในเวลาต่อมา ในส่วนนี้ดุลการชำระเงินจะติดลบเมื่อมีการถอนทุนต่างประเทศออกไปจากบริษัท ผลกระทบส่วนนี้เรียกได้ว่าเป็นผลกระทบจากทุนดำเนินการ (capital effect) หรือผลกระทบในระยะเริ่มแรก (initial effect)

๒) ผลจากการปฏิบัติการ เกิดขึ้น เมื่อบริษัททำการผลิตสินค้าบริโภคใน ประเทศหรือส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ การประหยัดเงินตราต่างประเทศเมื่อสินค้า

งานเขียนเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจประเภทนี้มีอยู่มากทั้งที่ได้แปลเป็นภาษาไทยแล้ว และยังไม่ได้รับการแปล ตัวอย่างเช่น เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา ของ รัตนา สายคณิต แปลจาก The International Economics of Development. Theory and Policy ของ Gerald M. Meier บทที่ ๖ การลงทุนของเอกชนต่างประเทศ (Private Foreign Investment)

ที่ผลิตสามารถทดแทนการนำเข้าได้ หรือส่งสินค้าออกจำหน่ายต่างประเทศ ทำให้ทุนสำรองของประเทศเพิ่มขึ้น ส่วนเงินรั่วไหลเกิดจากการซื้อวัตถุดิบเข้าประเทศ รวมทั้งการจ่ายค่าตอบแทนในรูปต่าง ๆ เช่น กำไร เงินปันผล ค่าเทคโนโลยี ค่าจัดการ และดอกเบี้ยเงินกู้

๓) ผลทางรายได้ เกิดขึ้นเมื่อผู้ที่มีรายได้จากการผลิตนำไปจับจ่ายและทำให้อุปสงค์ของสินค้าต่าง ๆ เพิ่มขึ้น จนอาจจะทำให้ปริมาณการส่งออกลดลง หรือปริมาณการนำเข้าสูงขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อดุลการชำระเงินอีกระยะหนึ่ง^๑

สำหรับการลงทุนของบริษัทลงทุนข้ามชาตินั้น ปัญหาที่ถกเถียงกันก็คือ ผลของการลงทุนจะกระทบต่อดุลการชำระเงินและระบบเศรษฐกิจอย่างไรบ้าง คำอธิบายเกี่ยวกับคำถามนี้มีผู้วิเคราะห์ไว้ว่า การลงทุนของบริษัทฯ ให้ผล ๒ แบบ (ดังแผนภาพที่ ๒) คือในแบบแรกเป็นผลทางเศรษฐกิจที่กระทบต่อดุลการชำระเงินโดยตรง และในแบบที่ ๒ จะเป็นผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจส่วนรวม

ผลกระทบในระยะแรกคือต่อดุลการชำระเงินนั้น การลงทุนจากต่างประเทศมักมีข้อโต้แย้งว่า เงินทุนไม่จำเป็นต้องเป็นเงินนำเข้า (imported capital) เนื่องจากธนาคารข้ามชาติก็มีสาขาอยู่ทั่ว ๆ ไป และการกู้ยืมจากธนาคารข้ามชาติโดยไม่จำเป็นต้องส่งเงินเข้ามาอาจทำได้สะดวกกว่า งานวิจัยของ Ronald Muller ในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกาพบว่า ร้อยละ ๑๗ ของเงินลงทุนเท่านั้นที่มาจากแหล่งภายนอกประเทศ ส่วนที่เหลือมาจากการกู้ยืมภายในประเทศทั้งสิ้น ความเชื่อต่อมาก็คือ

บริษัทฯ จะจำกัดสาขาหรือบริษัทร่วมทุนของตนให้มีบทบาทเฉพาะตลาดภายในประเทศเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันสาขาของตนในประเทศใกล้เคียง

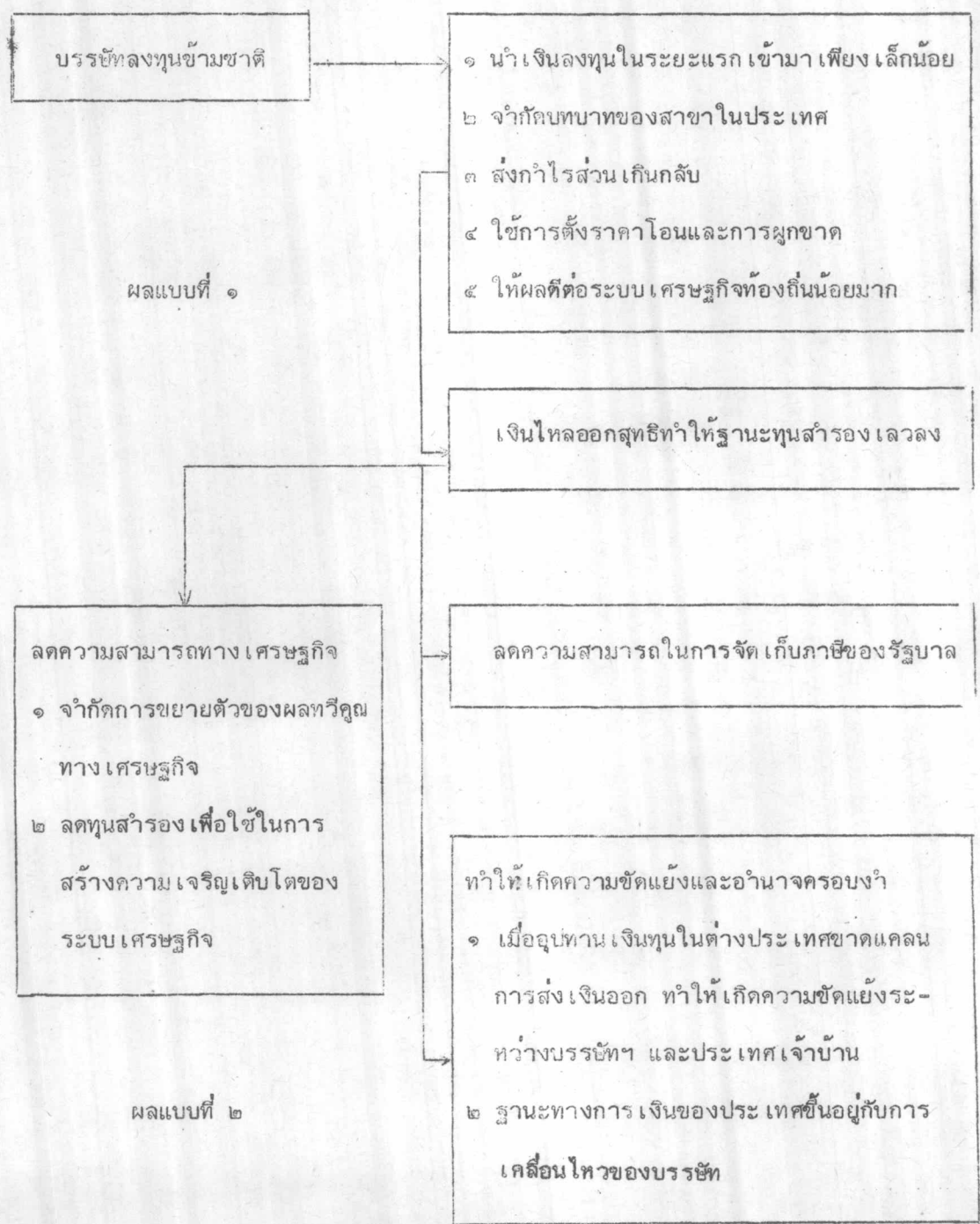
ความสามารถในการจัดการส่งเงินออกของบริษัทฯ นั้น นักเศรษฐศาสตร์หลายคนเชื่อว่าบริษัทฯ ได้พยายามส่งกำไรส่วนเกิน (excessive profit) ออกนอกประเทศในรูปต่าง ๆ เช่น ค่าเทคโนโลยี เงินปันผล ค่าลิขสิทธิ์ ค่าบริการอื่น ๆ หรือในรูปแบบอื่น ๆ เช่น การใช้ราคาโอนระหว่างประเทศ คือ คิดราคาสินค้าออกต่ำ (under pricing) และราคาสินค้าเข้าสูง (over pricing) ทำให้บริษัทสาขาสามารถต่อรองกับรัฐบาลเพื่อขอลดหย่อนภาษี ราคาโอนอาจจะหมายรวมถึงตั้งราคา ค่าลิขสิทธิ์หรือเทคโนโลยีสูงกว่าที่ควรจะเป็น ทำให้ผลกำไรของบริษัทต่ำ เพื่อลดภาษีการค้า และเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นอื่น ๆ ด้วยการใช้อัตราโอนเท่ากับเป็นการค้าระหว่างกลุ่มบริษัทในเครือเพื่อผลกำไรรวมให้แก่บริษัทแม่ ในการนี้อาจรวมถึงการผูกมัด (tie-in clauses) ให้บริษัทนั้นสั่งซื้อวัตถุดิบ หรือเครื่องมือการผลิตต่าง ๆ จากสาขาในเครือเพื่อป้องกันมิให้ซื้อจากบริษัทฯ อื่นที่เป็นคู่แข่ง

ในกระบวนการผลิต บริษัทมักจะมีวิธีการรวมตัวกันในแนวตั้ง (vertical integration) เพื่อทำให้การส่งผ่านสินค้า เทคนิคการผลิต และการเงินของบริษัท ทำกำไรให้บริษัทสูงสุด การผูกมัดการผลิตและการค้าแบบนี้ ผลประโยชน์จะคงอยู่กับบริษัทมากกว่าประเทศผู้รับทุน

ผลขั้นที่สอง จะจำกัดการกระจายของผลคูณทางเศรษฐกิจ (block the diffusian of multiplier effect) เนื่องจากไม่มีการติดต่อกับบริษัทพื้นเมือง การผลิตของบริษัทฯ ทำให้การออมในประเทศลดลง เพราะสินค้าจะได้รับการปรุงแต่งให้ดึงดูดผู้ซื้อและปัญหาการขาดแคลนเงินออมในประเทศกำลังพัฒนา จึงไม่อาจจะขจัดได้ด้วยการลงทุนจากต่างประเทศ แต่กลับทำให้เพิ่มความรุนแรงยิ่งขึ้น ความจริงข้อนี้ได้จากการสรุปผลของ UN ECOSOC ในรายงานเรื่อง Multinational Corporations

แผนภาพที่ ๒

บทบาทของบริษัทฯ กับการไหลเข้าออกของเงินตราต่างประเทศ

ที่มา Bierstucker, T.J. Distortion or Development Contending Perspectives on the Multinational Corporation 1978 หน้า ๖

in World Development ที่ว่าในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งอุปทานเงินตราต่างประเทศมักเป็นปัญหาอยู่เสมอ การขาดดุลการชำระเงินมักจะมีสาเหตุเกี่ยวข้องอย่างแน่นแฟ้นกับบริษัทลงทุนข้ามชาติ^๑

การศึกษาผลจากการลงทุนต่างประเทศต่อดุลการชำระเงินในทุกขั้นตอน เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก การวิเคราะห์ในบทนี้จะได้จำกัดขอบเขตเฉพาะผลในแบบที่ ๑ เฉพาะที่เป็นตัวเงินจริงที่อาจวัดหรือคาดคะเนได้ชัดเจนเท่านั้น

ลักษณะทั่วไปของดุลการชำระเงินของไทย

ลักษณะของดุลการชำระเงินของไทย มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อการค้าระหว่างประเทศได้มีบทบาทอย่างมากในเศรษฐกิจไทย ในระยะก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง สินค้าออกที่มีบทบาทสำคัญของไทย คือ ข้าว หลังจากนั้นจนถึงทศวรรษ ๒๕๐๐ สินค้าออกอื่น ๆ เริ่มมีส่วนในการส่งออกมากขึ้น เช่น ยางพารา ดีบุก จนถึงปัจจุบัน นอกจากสินค้าเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งลดความสำคัญแล้ว สินค้าอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ได้กลายเป็นแหล่งนำเงินตราต่างประเทศที่มีบทบาทเพิ่มขึ้นทุกปี

ดุลการค้าเป็นบัญชีที่มีความสำคัญที่สุดในดุลการชำระเงินของไทย ดุลการค้าจะมีฐานะที่ขึ้นหรือลง ขึ้นอยู่กับโครงสร้างการส่งออกและนำเข้าของประเทศ เมื่อประเทศไทยเริ่มส่งเสริมอุตสาหกรรมโดยใช้นโยบาย ๒ ระยะคือ ทดแทนการนำเข้าและผลิตเพื่อส่งออก สัดส่วนของมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมที่ส่งออกเพิ่มจากร้อยละ ๕.๐

^๑ UN ECOSOC, Multinational Corporations in World Development, (United Nations, New York, 1973), p. 54.

ในปี ๒๕๑๑ เป็น ๒๐.๗ และ ๒๒.๗ ในปี ๒๕๑๖ และ ๒๕๒๑ ตามลำดับ ขณะเดียวกัน การส่งวัตถุดิบออก เริ่มลดความสำคัญลงจากร้อยละ ๒๘.๖ ในปี ๒๕๐๙ - ๒๕๑๑ เหลือเพียงร้อยละ ๒๔.๗ และ ๑๕.๔ ในปี ๒๕๑๔ - ๒๕๑๖ และ ๒๕๑๙ - ๒๕๒๑ ตามลำดับ^๑ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของการส่งออกเช่นนี้ นอกจากเป็นเพราะการส่งเสริมของรัฐบาลแล้วความพยายามของกิจการของ เอกชนที่จะขยายการส่งสินค้าออกก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้มีผลผลิตส่งออกจำหน่ายต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น

ส่วนลักษณะของการนำสินค้า เข้าก็ได้เปลี่ยนแปลงไปตามนโยบายของรัฐบาล คือ สินค้าเข้าประเภทสินค้าสำเร็จรูปได้ลดจำนวนลง ขณะที่เครื่องจักร และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีอัตราส่วนสูงขึ้นประมาณร้อยละ ๓๐ ของการนำเข้าทั้งหมด^๒ อย่างไรก็ตาม ดุลการค้าของไทยก็ยังคงขาดดุลอยู่ (๒๕๐๒ - ๒๕๑๖) ก่อนปี ๒๕๑๒ การขาดดุลการค้า มักจะได้รับการชดเชยจากบัญชีทุน แต่ดุลการค้าเริ่มขาดดุลมากขึ้นหลังจากปี ๒๕๑๖ เป็นต้นมา บัญชีบริการเป็นอีกบัญชีหนึ่งที่ช่วยอุดการรั่วไหลของดุลการค้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสงครามเวียดนาม เมื่อรายจ่ายทหารอเมริกันลดลงในปี ๒๕๑๙ ทำให้รายได้บริการของรัฐบาลลดลงจาก ๑,๔๙๕.๓ ล้านบาท ในปี ๒๕๑๔ เหลือเพียง ๖๓๓.๖ ล้าน-บาทในปี ๒๕๑๙ ดุลบัญชีสินค้าและบริการจึงขาดดุลถึง ๒๓,๑๙๓.๖ ล้านบาท ในปี ๒๕๑๙

^๑ชัยวัฒน์ วิบูลสวัสดิ์ และ สมคิด แสงเพชร, โครงสร้างการส่งออกของประเทศไทย ๒๕๐๒ - ๒๕๒๑, (หน่วยวิจัยเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ธนาคารแห่งประเทศไทย, กันยายน ๒๕๒๒) ตารางที่ ๖.

^๒สุพจน์ จุณอนันตธรรม, "ดุลชำระเงินระหว่างประเทศของไทยในทศวรรษ ๑๙๗๐" ใน วิถุติการณเศรษฐกิจไทย, (คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓), หน้า ๔.

สภาพการขาดดุลการชำระเงินที่ปรากฏอยู่ในช่วงเวลาต่าง ๆ ได้มีผู้พยายามอธิบายถึงสาเหตุของการขาดดุลเหล่านี้ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางแก้ไขต่าง ๆ เช่น การปรับปรุงโครงสร้าง การส่งสินค้าออก หรือจำกัดการนำสินค้าเข้า การใช้นโยบายการเงิน เช่น ปรับอัตราดอกเบี้ยเพื่อชะลอการไหลออกของเงินทุน เมื่ออัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศสูงกว่า รวมทั้งนโยบายเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยนเพื่อส่งเสริมสินค้าออกและลดการนำเข้า ภายหลังจากที่มีวิกฤติการณ์น้ำมันในปี ๒๕๑๖ นักเศรษฐศาสตร์หลายท่านก็ได้พยายามหาข้อเท็จจริง ว่าน้ำมันมีผลต่อการขาดดุลการชำระเงินในระยะหลังนี้อย่างมากมายเพียงใดบ้าง ข้อสรุปในเรื่องเหล่านี้ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจนหรือข้อเสนอนะจะได้ถูกรับไปแก้ไขสถานการณ์ที่เป็นอยู่

บทความของ ดร.สุพจน์ จุฬอนันตธรรม^๑ ได้พยายามอธิบายถึงสาเหตุของการขาดดุลโดยแยกออกเป็น ๒ ช่วง คือ ก่อนวิกฤติการณ์น้ำมัน และหลังวิกฤติการณ์ดังนี้

สาเหตุก่อนวิกฤติการณ์น้ำมัน อาจจะถือว่าเป็นลักษณะพื้นฐานของเศรษฐกิจแบบไทย ๆ คือ การที่ประเทศไทยเป็นประเทศเปิดผลิตภัณฑ์ประชาชาติร้อยละ ๔๐ เป็นสินค้าที่มีการซื้อขายกันระหว่างประเทศ แต่ขนาดของการค้าไม่ใหญ่พอในตลาดโลก ทำให้ราคาสินค้าเข้าและสินค้าออกถูกกำหนดมาจากภายนอก และโดยเฉพาะการใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่มาโดยตลอด จนถึง ๒๕๒๑ การขาดดุลการค้าจึงเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงได้ยาก นอกจากนี้ภาวะการใช้จ่ายในประเทศมีมากเกินไป เนื่องจากปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจมีอยู่มาก โดยเฉพาะภาครัฐบาลซึ่งการใช้จ่ายในช่วงปี ๒๕๑๒ - ๒๕๑๔ มีปริมาณมาก ซึ่งเกิดจากการขาดดุลในงบประมาณ ขณะที่ภาคเอกชนการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ (ตารางที่ ก.๒) เมื่อเกิดวิกฤติการณ์น้ำมัน ราคาสินค้าเข้าหลายชนิดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเหมือน ๆ กับที่ราคาสินค้าออกก็เพิ่มสูงขึ้นด้วย ในปี ๒๕๑๗

^๑ เรื่องเดียวกัน,

การใช้จ่ายของภาคเอกชนสูงกว่ารายได้ และเมื่อราคาสินค้าออกสูงขึ้นไม่ทันราคาสินค้าเข้าการขาดดุลการชำระเงินจึงมีปริมาณมากขึ้นในปีหลัง ๆ นี้

พิจารณาจากการขึ้นราคาน้ำมัน เมื่อกำหนดโดยปรับราคาน้ำมันให้เท่าเทียมและใช้อัตราเฉลี่ยของการเพิ่มมูลค่าการส่งน้ำมันเข้าในปี ๒๕๑๒ - ๒๕๑๖ เป็นเกณฑ์ซึ่งเท่ากับ ๒๗.๐๖% มูลค่าการส่งน้ำมันเข้าในช่วงหลัง (๒๕๑๗ - ๒๕๒๑) ลดลง ๖.๖๔๔ - ๘.๗๔๔ ล้านบาท ดุลการชำระเงินของไทยจะเกินดุล ๖,๖๔๔ ล้านบาท ในปี ๒๕๑๗ และในปี ๒๕๒๑ จะขาดดุลเพียง ๔,๘๗๘ ล้านบาท ถือเป็นการขาดดุลที่เกิดจากน้ำมันในขั้นแรก (primary oil deficit) อย่างไรก็ตามการปรับราคาสินค้าเนื่องจากสถานการณ์น้ำมันทำให้ราคาสินค้าออกและสินค้าเข้าสูงขึ้น รวมทั้งการส่งเงินกลับของคนไทยที่ไปทำงานในประเทศผู้ค้าน้ำมันน่าจะได้นำมาคำนวณคิดลดความเกินดุลครั้งแรกด้วย เพื่อจะทราบว่าถ้าหากไม่ขึ้นราคาน้ำมันแล้ว สภาพการขาดดุลของไทยยังเกิดขึ้นหรือไม่และเกิดจากสาเหตุใด

สำหรับผู้ที่ให้ความสนใจทางโครงสร้างเศรษฐกิจพบว่า หลังสงครามโลกครั้งที่สองเศรษฐกิจไทยเป็นแบบพึ่งพาการส่งออก (export dependency) และพึ่งพาการนำเข้า (import dependency) โดยเฉพาะการพึ่งพาการนำเข้าจากกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม^๑ โดยมูลค่าสินค้าขาเข้าและออกของไทยกับกลุ่มประเทศนี้มีถึงร้อยละ ๖๐ สินค้าออกยังเป็นรูปอาหารและวัตถุดิบซึ่งอุปสงค์มีความยืดหยุ่นต่ำ และภาวะการผลิตไม่แน่นอน ทั้งนี้รายได้จากการส่งออกจึงขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้ซื้อและการผลิตในตลาดโลก ส่วนการนำเข้าสินค้าทุนและวัตถุดิบได้เข้ามาทดแทนสินค้าอุปโภคบริโภคที่ลดลง ฉะนั้น-

^๑กลุ่มประเทศอุตสาหกรรม (HIC_๑) ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เนเธอร์แลนด์ เยอรมันตะวันตก เดนมาร์ก สวิตเซอร์แลนด์ ออสเตรเลีย อังกฤษ ฝรั่งเศส อิตาลี เบลเยียม

ตารางที่ ก.๑

ดุลชำระเงินระหว่างประเทศ ๒๕๑๒ - ๒๕๒๑

รายการ	๒๕๑๒	๒๕๑๓	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑
๑. ดุลสินค้า	-๑๑,๓๑๐.๗	-๑๒,๒๔๔.๘	-๙,๙๔๐.๙	-๘,๘๘๔.๖	-๑๐,๘๐๒.๔	-๑๔,๓๐๒.๒	-๒๐,๑๖๑.๒	-๑๑,๐๘๔.๙	-๒๔,๕๙๘.๘	-๒๘,๕๕๐.๑
๑.๑ สินค้าออก	๑๔,๒๕๔.๒	๑๔,๒๖๙.๘	๑๖,๖๙๒.๑	๒๑,๗๕๐.๒	๓๑,๒๕๒.๕	๔๙,๐๐๒.๔	๔๔,๓๖๔.๕	๖๐,๓๖๑.๒	๗๐,๕๖๒.๘	๘๒,๒๕๐.๗
๑.๒ สินค้าเข้า	-๒๕,๕๖๔.๙	-๒๖,๕๑๔.๕	-๒๖,๖๓๒.๐	-๓๐,๖๓๔.๘	-๔๒,๐๕๔.๙	-๖๓,๓๐๔.๖	-๖๔,๒๕๒.๗	-๗๑,๔๔๖.๑	-๙๕,๐๖๑.๖	-๑๑๐,๗๙๐.๘
๒. ดุลบริการ	๕,๙๕๔.๔	๖,๐๓๖.๒	๕,๔๐๔.๑	๖,๕๘๓.๐	๖,๘๓๖.๔	๗,๖๐๐.๗	๖,๑๖๐.๘	๑,๖๕๒.๕	๒,๔๐๕.๒	๔,๕๖๐.๙
๒.๑ ขนส่งและประกันภัย (สุทธิ)	๑๓๙.๙	๒๒๒.๗	๒๘๓.๕	๔๕๘.๕	๕๕๘.๔	๘๙๙.๘	๑,๐๓๒.๘	๑,๐๙๖.๙	๑,๒๑๙.๒	๘๓๓.๘
๒.๒ ท่องเที่ยว (สุทธิ)	๗๖๖.๕	๙๐๒.๖	๙๑๔.๔	๑,๔๓๑.๒	๑,๙๔๔.๕	๒,๑๗๑.๑	๑,๗๕๖.๙	๑,๗๕๖.๙	๑๐๘.๗	๓,๙๐๗.๓
๒.๓ รายได้จากการลงทุน (สุทธิ)	๒๒๖.๑	๓๘๕.๓	๒๙๖.๖	-๓๒๗.๓	-๕๒๔.๓	-๑๔.๓	๑๑๑.๑	-๘๗๗.๕	-๑,๔๗๙.๔	-๓,๑๒๑.๗
๒.๔ บริการของรัฐบาล (สุทธิ)	๔,๕๙๑.๒	๔,๔๔๔.๕	๔,๑๑๕.๒	๔,๙๒๕.๗	๔,๕๘๙.๕	๓,๙๑๙.๘	๓,๒๖๖.๑	๑,๕๙๕.๗	๖๓๓.๖	๘๑๓.๖
๒.๕ อื่น ๆ (สุทธิ)	๑๕๐.๗	๘๗.๑	๖๑.๔	๙๔.๙	๑๗๘.๔	๖๒๕.๓	๕๓.๙	-๒๘๑.๓	๖๐๙.๒	-๒,๑๒๘.๓
๓. ดุลสินค้าและบริการ	-๕,๓๕๖.๓	-๖,๒๐๘.๖	-๔,๕๓๖.๘	-๒,๓๐๑.๖	-๓,๙๖๖.๐	-๖,๗๐๑.๕	-๑๔,๐๐๐.๔	-๙,๔๓๖.๕	-๒๓,๑๙๓.๖	-๒๓,๙๙๙.๒
๔. ดุลบริการจาก	๑,๑๘๗.๒	๑,๐๑๑.๗	๙๐๕.๑	๑,๒๓๘.๘	๒,๙๖๙.๘	๔,๙๑๖.๙	๑,๖๓๒.๑	๕๖๕.๕	๘๐๑.๙	๘๑๖.๐
๔.๑ เอกชน (สุทธิ)	๘๙.๒	๕๗.๕	๑๓๑.๑	๖๓๐.๗	๒,๓๘๘.๙	๔,๓๗๕.๖	๑,๑๓๔.๕	๑๐๐.๘	๕๕๓.๓	๑๒๘.๐
๔.๒ รัฐบาล (สุทธิ)	๑,๐๙๘.๐	๙๕๔.๓	๗๗๓.๐	๖๐๘.๑	๕๖๙.๙	๕๔๑.๓	๕๙๗.๖	๓๖๓.๗	๒๔๘.๖	๖๘๘.๐
๕. หุนเคลื่อนย้าย (สุทธิ)	๒,๘๗๗.๖	๒,๔๗๘.๘	๑,๗๓๓.๑	๓,๖๔๓.๑	๒,๙๓๗.๖	๙,๐๕๔.๗	๗,๗๕๔.๙	๙,๒๖๓.๖	๑๓,๙๖๖.๙	๑๔,๘๕๘.๓

ตารางที่ ๓.๑ (ต่อ)

รายการ	๒๕๑๒	๒๕๑๓	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑
๕.๑ การลงทุนโดยตรง	๑,๐๕๗.๕	๘๙๐.๕	๘๐๘.๔	๑,๕๒๗.๑	๑,๖๐๔.๙	๓,๘๓๖.๓	๑,๗๔๔.๘	๑,๖๑๔.๑	๒,๑๖๓.๘	๑,๖๑๐.๘
๕.๒ การกู้ยืมของเอกชนระยะยาว	๑,๖๗๑.๙	๑,๓๕๒.๘	๕๖๑.๑	๒,๐๐๘.๗	-๖๑๔.๕	๔,๐๐๗.๓	๓,๕๕๔.๒	๒,๕๐๗.๑	๕,๗๓๘.๐	๖,๖๕๙.๑
รัฐวิสาหกิจ	๒๗๒.๒	๙๐.๗	๖๐.๒	๓๓๘.๓	๓๗๒.๗	๑,๑๗๓.๙	๒,๒๐๓.๐	๑,๘๓๙.๓	๔,๗๖๗.๓	๕,๑๗๐.๘
วิสาหกิจเอกชน	๑,๒๙๙.๒	๑,๐๐๗.๗	๓๙๗.๐	๑,๖๗๐.๔	-๑,๑๙๙.๐	๒,๖๓๓.๑	๑,๓๕๑.๒	๖๘๘.๘	๙๙๑.๗	๑,๖๘๐.๓
อื่น ๆ	๑๐๐.๕	๒๕๔.๙	๑๐๓.๙	๒๖๗.๙	๒๑๑.๘	๑๙๖.๓	๓๕๖.๕	-๒๒๑.๕	๑๐๓.๕	๑๙๙.๐
๕.๓ การกู้ยืมของเอกชนระยะสั้น	๑๘๐.๖	๑๘๓.๔	๑๕๕.๘	๓๐๙.๑	๑,๒๙๒.๔	๑,๑๓๑.๓	๒,๖๐๐.๓	๒,๗๗๘.๕	๕,๒๒๖.๔	๑,๖๙๖.๒
๕.๔ การกู้ยืมของรัฐบาล	-๑๘.๘	๖๒.๑	๒๐๙.๘	-๑๐๑.๗	๖๕๕.๘	๗๙.๘	-๑๕๕.๖	๒,๓๖๓.๙	๘๓๘.๗	๖,๐๙๒.๒
เงินกู้	๓๒๘.๒	๕๙๘.๒	๓๕๗.๒	๑๘๙.๓	๓๖๑.๗	๑๐๒.๓	-๑๒๘.๐	๒,๑๕๕.๑	๗๗๐.๘	๖,๐๕๗.๘
อื่น ๆ	-๓๔๗.๐	-๕๓๖.๑	-๑๔๗.๔	-๒๙๑.๐	๒๙๓.๑	-๒๒๖.๕	-๑๖.๖	๒๑๙.๘	๖๗.๙	๓๕๖.๔
๖. สิทธิการกองเงินพิเศษ	-	-	๒๙๘.๒	๓๒๐.๗	-	-	-	-	-	-
๗. ผิดพลาดและตกหล่น	๓๕๗.๗	๖๖.๑	๑,๒๖๖.๒	๑,๐๙๐.๓	-๑,๐๗๖.๒	๗๔๑.๙	๑,๗๕๕.๖	-๓๖๘.๕	๘๖๖.๙	-๕,๙๙๓.๑
๘. कुलชำระเงินรวม	-๙๑๓.๘	-๒,๖๕๒.๐	-๓๓๕.๒	๓,๙๙๑.๔	๘๖๕.๒	๘,๐๑๒.๐	-๒,๘๕๘.๐	-๘๒.๘	-๗,๕๓๗.๙	-๑๓,๒๙๘.๐
๙. การเคลื่อนย้ายทางการเงิน	๙๑๓.๘	๒,๖๕๒.๐	๓๓๕.๒	-๓,๙๙๑.๔	-๘๖๕.๒	-๘,๐๑๒.๐	๒,๘๕๘.๐	๘๒.๘	๗,๕๓๗.๙	-๑๓,๒๙๘.๐

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

การขาดหรือเกินดุลทางการเงินของภาคเอกชนและภาครัฐบาล ในระบบเศรษฐกิจไทย ๒๕๑๒ - ๒๕๒๑

ภาคเศรษฐกิจ	๒๕๑๒	๒๕๑๓	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑
๑. การเปลี่ยนแปลงการถือเงินและใกล้เคียง เงินของภาคเอกชน	๔,๓๗๗.๖	๕,๓๕๒.๔	๗,๖๐๑.๒	๑๒,๔๘๙.๕	๑๕,๔๗๑.๑	๑๖,๖๗๙.๗	๑๔,๙๘๘.๐	๒๒,๗๔๐.๖	๒๗,๓๓๒.๘	๓๐,๓๔๒.๖
๒. การเปลี่ยนแปลงสิทธิเรียกร้องทาง การเงินของสถาบันการเงินเหนือ เอกชน	๓,๐๙๙.๐	๔,๙๑๙.๙	๒,๙๗๔.๐	๓,๗๖๑.๕	๑๔,๘๒๘.๑	๑๖,๘๐๕.๑	๑๕,๒๓๖.๘	๑๕,๓๙๔.๐	๒๗,๙๙๒.๓	๓๖,๐๔๒.๘
๓. การขาดเหลือดุลภาคเอกชน	๑,๒๗๘.๖	๔๓๒.๕	๔,๖๒๗.๒	๙,๗๒๘.๐	๖๔๓.๐	-๑๒๕.๔	-๒๔๘.๘	๗,๓๔๖.๖	-๖๔๔.๕	-๕,๗๐๐.๒
๔. การเปลี่ยนแปลงการถือเงินฝากของ ภาครัฐบาลกับธนาคาร	๑,๖๑๙.๑	-๕๗๕.๖	-๑,๔๙๔.๔	๒,๑๒๔.๙	๒,๙๑๓.๔	-๓,๑๓๕.๕	-๓,๑๓๕.๕	-๑๖๙.๙	-๒๖๔.๔	๑,๕๐๕.๑
๕. การเปลี่ยนแปลงสิทธิเรียกร้องทาง การเงินของสถาบันการเงินเหนือ ภาครัฐบาล	๔,๓๘๒.๑	๓,๘๙๓.๓	๕,๒๑๖.๙	๙,๓๔๔.๔	๔,๔๑๙.๗	-๙๔๙.๖	๒,๐๔๗.๓	๑๐,๕๓๔.๕	๙,๔๖๑.๓	๑๒,๗๐๕.๖
๖. การขาดหรือเกินดุลภาครัฐบาล	-๒,๗๖๓.๐	-๔,๔๖๘.๙	-๖,๗๑๑.๓	-๗,๒๒๐.๐	-๒,๕๑๗.๙	๓,๘๖๓.๐	-๕,๑๘๒.๘	-๑๐,๗๐๔.๔	-๙,๗๒๕.๗	-๑๑,๒๐๐.๕
๗. อื่น ๆ	๕๗๐.๓	๑,๓๗๖.๓	๑,๗๔๘.๘	๒,๓๖๑.๒	๓,๕๖๙.๓	๔,๔๐๖.๐	๔,๐๔๓.๕	๒,๔๓๓.๒	๓,๗๖๗.๒	๕,๙๒๑.๔
๘. การขาดหรือเกินดุลต่างประเทศ	-๙๑๔.๑	-๒,๖๖๐.๐	-๓๓๕.๓	๔,๓๖๙.๒	๑,๖๙๔.๔	๘,๑๔๓.๖	-๑,๓๘๘.๑	-๙๒๔.๖	-๖,๖๑๘.๐	-๑๐,๙๗๙.๓

ที่มา : ดุลการชำระเงินของไทยในทศวรรษ ๑๙๗๐ ใน วิกฤติการณ์เศรษฐกิจไทย

การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมจึงควบคู่ไปกับดุลการค้าขาดดุล เนื่องจากไม่อาจปรับโครงสร้างการนำเข้าให้ลดมูลค่าลงได้

ลักษณะความสัมพันธ์ทาง เศรษฐกิจแบบต้องพึ่งพาต่างประเทศ คือ มีบริษัทแม่ในเมืองแม่ หรือประเทศพัฒนาแล้ว เหมือนหนึ่ง เป็นศูนย์กลางของความเจริญทางเศรษฐกิจ และสาขาในเมืองบริวารหรือประเทศที่ด้อยพัฒนาที่ต้องถูกครอบงำ ก็มีส่วนทำให้ดุลการค้าขาดดุลมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะ เมื่อประเทศแม่ต้องการหาตลาดเพื่อรองรับสินค้าออกของตน หรือใช้นโยบายการกีดกันการค้า เพื่อพยุงอุตสาหกรรมในประเทศแม่^๑ ซึ่งลักษณะนี้ทำให้ประเทศผู้มีระบบเศรษฐกิจแบบการค้าเสรี (laissez - faire) และมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจอ่อนแอไม่อาจแก้ไขภาวะการขาดดุลการชำระ เงินของรายได้ เพราะจะเป็นผู้จ่ายเงินสำหรับสินค้าเข้าที่ประเทศอุตสาหกรรม เสนอขาย และต้องเจอกับการกีดกันการนำเข้าในประเทศเหล่านั้น

แม้ว่าการศึกษานโยบายการขาดดุลการชำระ เงินจะสมควรกระทำในระดับมหภาค โดยพิจารณาจากโครงสร้างทั้งหมด แต่ความสนใจของการวิเคราะห์ครั้งนี้ต้องการทราบว่าในหน่วยผลิตแต่ละหน่วยย่อย ๆ คือ บริษัทแต่ละแห่ง มีส่วนทำให้เกิดการขาดดุลในการชำระ เงินเท่าใดบ้าง โดยเฉพาะ เมื่อบริษัทเหล่านี้เป็นบริษัทที่ต่างประเทศถือหุ้นอยู่ บริษัทแต่ละแห่งมีการผลิตและการค้าระหว่างประเทศของตนเอง กิจกรรมทั้งหมดที่ก่อให้เกิดการโยกย้าย เงินตราระหว่างประเทศของบริษัทแต่ละแห่งจะมีความสอดคล้องกับการขาดดุลชำระ เงินของระบบ เศรษฐกิจส่วนรวมทั้งหมดหรือไม่ โดยเฉพาะบริษัทที่ถือว่าเป็นสาขาหรือบริวารของบริษัทลงทุนข้ามชาติ ซึ่งในหลายประเทศเชื่อว่าทำให้เกิดผลเสียแก่ผู้รับทุนหลายประการ อย่างน้อยในด้านดุลการชำระ เงิน ข้อสังเกตนี้ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นจริงเพียงใด จากกลุ่มบริษัทที่ศึกษา

^๑ รังสรรค์ ธนะพรพันธุ์, "เศรษฐกิจไทยปี ๒๕๒๒ : วิฤตการณ์แห่งโครงสร้าง และวิฤตการณ์แห่งเส้นทางการพัฒนาเศรษฐกิจ" ใน วิฤตการณ์เศรษฐกิจไทย ๒๕๒๒ หน้า ๑๑๒ - ๑๑๓.

ตอนที่ ๒

การวัดผลกระทบของการลงทุนต่างประเทศที่มีต่อดุลการชำระเงิน เนื่องจากการ-
การ และการดำเนินการ

ผลกระทบเนื่องจากการดำเนินการ

การวัดผลกระทบต่อดุลการชำระเงิน เนื่องจากการดำเนินการในแต่ละปี ได้ใช้วิธีการวัดดังที่ให้รายละเอียดไว้ในบทที่ ๑ หัวข้อขอบเขตและวิธีการศึกษา การเสนอผลคำนวณในส่วนนี้แสดงเป็นรายบริษัท และแยกออกตามหมวดการผลิต ดังตารางที่ ๓.๓, ๓.๔, ๓.๕, ๓.๖ และ ๓.๗ แถว ก

ผลกระทบจากการดำเนินการตามที่ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า รายรับเงินตราต่างประเทศจะสูงเกินความเป็นจริง เนื่องจากกำหนดให้มูลค่าหุ้นต่างประเทศที่ชำระแล้ว (paid up capital) เพิ่มขึ้นตามจำนวนหุ้นต่างประเทศที่จดทะเบียน ดังนั้น ในปี ๒๕๑๔ ที่ถือเป็นปีแรกของการวัดผลกระทบ ทุกบริษัทที่มีข้อมูลในปีนั้นน่าจะให้ผลบวกต่อดุลการชำระเงิน ในปี ๒๕๑๔ บริษัทที่มีข้อมูลเกี่ยวกับทุนดำเนินการ ๕๕ บริษัท เป็นบริษัทที่ให้ผลกระทบในทางลบ (net outflow) ๓๓ บริษัท หรือ ๔๗๕ ล้านบาท ขณะที่บริษัทที่ให้ผลในทางบวก (net inflow) มีจำนวน ๒๒ บริษัท มูลค่า ๒๐๘ ล้านบาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวดสิ่งทอ เกือบทุกบริษัทมีการส่งเงินออกมากกว่านำเข้า

เมื่อเริ่มปี ๒๕๑๕ การพิจารณาผลกระทบจากการดำเนินการที่เป็น flow ในแต่ละปี ซึ่งหมายความว่าบริษัทจะไม่มีรายได้จากมูลค่าหุ้นต่างประเทศชำระแล้ว (paid up capital) อีกต่อไป เนื่องจากในระยะเวลาที่สำรวจ ไม่มีการเพิ่มทุนจดทะเบียนหรือถอนหุ้นต่างประเทศเลย รายได้คือ เงินกู้จากต่างประเทศขณะที่รายจ่ายคือการชำระเงินกู้ ค่าเครื่องจักรนำเข้าเพิ่มเติมในแต่ละปี (สำหรับบริษัทที่ข้อมูลไม่ได้เริ่มตั้งแต่ ๒๕๑๔ จะดูจาก flow ของรายรับรายจ่ายทั้งสองประเภทในปีที่ถัดจากปีที่มีข้อมูล

ตารางที่ ๓.๓
เงินไหลเข้าสุทธิของบริษัทในหมวดที่ ๑
ผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม

บริษัทที่	พันบาท											
	๒๕๑๔			๒๕๑๕			๒๕๑๖			๒๕๑๗		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	-๒,๓๘๖	๗๔,๓๙๑	๗๒,๐๐๕	-๑๑,๒๑๙	๕๖,๘๗๙	๓๕,๖๖๓	-๖,๕๕๑	๗๗,๖๙๗	๗๑,๒๕๖	-๖,๕๖๙	๓๙,๗๙๘	๓๓,๓๒๙
๒	๑๕,๘๓๔	๖๙,๙๕๘	๘๕,๗๙๒	(-๑,๐๙๑)	NA	NM	(-๑,๐๙๑)	NM	NM	-๘๔	๑๓๗,๗๒๘	๑๓๗,๖๔๔
๓	-๑,๕๙๗	๓๐,๖๒๑	๒๙,๐๒๔	-๒๙,๘๖๒	๓๖,๘๕๗	๖,๙๙๕	(-๕๘)	๙๑,๙๓๗	๙๑,๘๘๙	(-๕๒)	๕๖,๕๙๐	๕๖,๕๕๘
๔	NA	NA	NA	NA	NA	NA	-๓๕,๖๑๒	๑๒,๙๗๙	๒๒,๖๓๓	(-๒,๕๗๒)	NA	NM
๕	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๖	-๔,๑๕๗	๗,๕๓๗	๓,๒๙๐	-๑,๓๙๖	๗,๓๐๒	๕,๙๐๖	(-๕๕๐)	NA	NM	(-๕๕๐)	NA	NM
๗	-๑,๙๙๗	๑๖,๗๕๒	๑๕,๗๕๕	๒,๐๕๔	๑๑,๑๘๘	๑๓,๒๕๒	-๕,๐๘๗	๑๙,๖๐๑	๑๕,๕๑๕	-๑๐,๓๕๒	๕๙,๕๑๑	๕๙,๑๖๙
๘	-๑๘,๙๕๕	๑,๕๑๕	-๑๗,๕๓๐	-๑๑๕,๘๖๖	๑๕๕,๙๖๖	๒๙,๑๐๐	(-๖๗)	๑๕๓,๗๖๒	๑๕๓,๖๙๕	(-๖๖)	-๙,๕๗๙	-๙,๕๕๕
๙	NA	NA	NA	NA	NA	NA	๙๕๗	๑๗,๕๕๑	๑๘,๕๙๘	NA	NA	NA
๑๐	-๑๓,๕๖๘	๙๐,๐๗๑	๗๖,๖๐๓	-๓๗,๒๐๐	๑๐๐,๖๐๐	๖๓,๕๐๐	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๑	-๑๖๑,๗๑๓	๑๑๒,๙๙๖	-๕๘,๗๑๗	๐	NM	NM	-๘๗,๖๑๕	๑๖๗,๒๕๙	๗๙,๖๕๕	NA	NA	NA
๑๒	-๒๖,๕๕๒	๗๗,๕๗๕	๕๑,๐๒๒	(-๓๙,๒๙๓)	NA	NM	(-๓๙,๒๙๓)	๑๒๗,๖๐๖	๘๘,๓๑๓	NA	NA	NA

ตารางที่ ๓.๓ (ต่อ)

พันบาท

บริษัทที่	๒๕๑๘			๒๕๑๙			๒๕๒๐		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	๓,๕๘๔	๑๘๓,๕๙๙	๑๘๗,๑๘๓	-๖,๐๒๖	๒๘๒,๗๑๒	๒๗๖,๖๘๖	-๙,๓๙๐	๒๙๘,๕๒๘	๒๘๙,๑๓๘
๒	-๙	๑๐๖,๗๗๑	๑๐๖,๗๖๒	-๑๕,๐๙๘	๑๒๔,๕๕๔	๑๐๙,๔๕๖	-๑,๙๘๖	๑๐๔,๗๘๗	๑๐๒,๘๐๑
๓	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๔	(-๒,๔๗๒)	๕๙,๐๘๔	๕๖,๖๑๒	-๑,๕๕๐	๑๓๒,๓๗๙	๑๓๐,๘๓๙	-๑๔,๗๒๙	๒๑๘,๙๒๙	๒๐๕,๒๐๐
๕	-๕๔,๐๘๕	๑๒๗,๓๒๗	๑๓๖,๒๔๒	-๓,๘๓๒	๒๒๑,๑๑๖	๒๑๗,๒๗๘	-๓,๖๒๓	๓๐๖,๔๑๖	๓๐๒,๗๓๓
๖	(-๔๕๐)	๗,๖๗๐	๗,๒๒๐	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๗	-๘๗๑	๔๘,๓๘๖	๔๗,๕๑๕	-๑,๘๐๐	๙๓,๓๐๖	๙๑,๕๐๖	NA	NA	NA
๘	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๙	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๐	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๑	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๒	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA

หมายเหตุ แถว ก เงินไหลเข้าสู่สุทธิ เนื่องจากทุนดำเนินการแต่ละปี
 แถว ข เงินไหลเข้าสู่สุทธิ เนื่องจากการผลิตเพื่อใช้ในประเทศและส่งออก
 แถว ค เงินตราต่างประเทศไหลเข้าสู่สุทธิของแต่ละบริษัท = แถว ก + แถว ข

สัญลักษณ์ NA = Not Available ไม่มีข้อมูล
 NM = No Meaning ข้อมูลที่มีอยู่ไม่ครบถ้วนทำให้คำนวณไม่ได้
 () = ค่าเฉลี่ย คำนวณจากข้อมูลระหว่างปีที่มีข้อมูล

แบบสอบถามของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ปี ๒๕๑๔ - ๒๕๒๐

ตารางที่ ๓.๔
เงินไหลเข้าสุทธิของบริษัทในหมวดที่ ๒
โลหะภัณฑ์ กระเบื้อง กระจก

พันบาท

บริษัทที่	๒๕๑๔			๒๕๑๕			๒๕๑๖			๒๕๑๗		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	๑๕,๕๘๗	๑๓๓,๑๕๒	๑๕๘,๖๓๙	-๑๕,๙๘๙	๑,๖๗๘,๐๒๘	๑,๖๖๒,๐๗๙	-๑๕,๕๘๘	๑๙๖,๕๑๑	๑๘๓,๐๒๖	-๒๗,๕๘๒	๓,๑๙๒,๗๒๔	๓,๑๖๕,๒๕๒
๒	-๘๖,๓๙๗	๑๕๙,๒๘๕	๗๒,๘๘๘	-๒๒๗,๗๕๕	๒๑๙,๑๑๒	๘,๖๓๓	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๓	-๒๙,๕๒๕	-๑,๖๒๕	๓๑,๐๕๑	-๑๑,๕๓๕	๒,๑๕๙	๙,๓๗๕	(-๘,๓๐๘)	NA	NM	(-๘,๓๐๘)	๓๖,๔๐๖	๒๘,๐๙๘
๔	๑๗,๘๘๘	NM	NM	(-๑๐๓,๕๑๐)	NA	NM	(-๑๐๓,๕๑๐)	๓๕,๗๓๓	-๖๗,๗๗๗	(-๑๓,๐๕๖)	NA	NM
๕	-๑๕๙,๕๓๑	๑๓๓,๙๗๓	-๑๕,๕๕๘	+๕๕,๗๕๓	๑๖๕,๕๗๙	๑๒๐,๗๒๖	(-๑๕,๙๘๙)	๓๙๓,๕๘๐	๓๗๘,๕๙๑	(-๑๕,๙๘๙)	NA	NM
๖	-๑๐,๕๒๕	๑๕,๗๒๙	๕,๓๐๕	-๕๒๕	๖๘,๓๕๑	๖๗,๙๑๖	-๕,๒๗๓	๘๖,๒๙๑	๘๒,๐๑๘	-๑๑,๕๐๗	๖๕,๓๗๑	๕๒,๕๖๕
๗	๕,๗๘๐	๑,๖๕๘	๖,๕๓๘	(-๒,๑๓๖)	NA	NM	(-๒,๑๓๖)	๓,๖๕๓	๑,๕๐๗	NA	NA	NA
๘	๒๖๒	-๑,๗๘๗	-๑,๕๓๕	(-๓,๖๒๗)	NA	NM	(-๓,๖๒๗)	๗๓๕	-๒,๘๙๓	-๙๑๒	๑,๗๑๐	๗๙๘
๙	๘,๐๓๘	๕,๒๒๑	๑๓,๒๕๙	NA	๖,๑๐๑	NM	-๖๗๕	๙,๐๗๗	๘,๕๐๒	-๑,๕๓๗	๑๓,๙๑๑	๑๒,๕๗๕
	-๑,๖๕๕	๑๐,๗๕๕	๙,๑๐๑	-๓๗๕	๕,๖๕๕	๕,๒๗๑	-๒๑	๕,๖๒๕	๕,๖๐๓	-๑๒๕	๙,๖๙๐	๙,๕๖๕
๑๑	+๑๕,๐๓๙	๓,๑๙๗	-๑๐,๘๗๖	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๒	NA	NA	NA	-๒๙,๕๒๕	๑๕,๕๘๖	-๑๕,๙๘๘	๗๙๖	๒๖,๖๐๘	๒๗,๕๐๕	NA	NA	NA
๑๓	NA	NA	NA	NA	NA	NA	-๑๐๓,๕๙๕	๙๕,๙๖๗	-๗,๖๒๗	(-๕๓,๒๘๘)	๒๐,๐๒๗	-๓๓,๖๖๑
๑๔	NA	NA	NA	-๘๓,๓๘๒	๙๐,๖๗๖	๗,๒๙๕	(-๖๖,๘๑๗)	๑๘,๒๖๙	-๑๑,๕๕๒	(-๖๖,๘๑๗)	๘๕,๐๕๘	๑๗,๒๓๑

บริษัทที่	พัฒนา								
	๒๕๑๘			๒๕๑๙			๒๕๒๐		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	-๘๖๗	๒,๘๒๒,๐๓๔	๒,๘๒๑,๑๖๘	-๒๐,๘๓๙	๓,๐๔๘,๑๖๐	๓,๐๒๗,๓๒๑	NA	NA	NA
๒	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๓	-๑,๔๐๒	๑๗,๓๔๑	๑๕,๙๔๙	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๔	(-๑๓,๐๕๖)	๒๑,๖๐๖	๘,๕๖๐	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๕	(-๑๔,๘๘๙)	๒๙๔,๕๘๖	๒๗๙,๖๐๗	-๑๔,๖๕๘	๔๘๕,๔๗๗	๔๗๐,๘๑๙	๓,๘๑๐	๔๗๐,๘๕๐	๔๗๔,๖๖๐
๖	(-๔๘๗)	NA	NM	(-๔๘๗)	NA	NM	(-๔๘๗)	๕๓,๐๕๙	๕๒,๕๗๒
๗	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๘	(-๑,๖๗๓)	NA	NM	(-๑,๖๗๓)	NA	NM	(-๑,๖๗๓)	๑๗,๓๕๑	๑๕,๖๗๘
๙	๐	๑๓,๐๑๑	๑๓,๐๑๑	๐	๑๗,๘๙๐	๑๗,๘๙๐	-๓,๖๔๘	๓๕,๓๒๖	๓๑,๖๗๘
๑๐	-๑๔๓	๔๔,๘๓๗	๔๔,๖๙๔	-๑๔,๘๖๕	๔๖,๔๕๕	๓๑,๕๙๐	NM	๑๓,๖๗๘	NM
๑๑	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๒	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๓	(-๒,๖๕๖)	NA	NM	(-๒,๖๕๖)	๖๕,๙๐๖	๖๓,๒๖๐	-๓๒๘	๔๔,๒๖๒	๕๓,๙๓๔
๑๔	๑๑๓,๑๕๘	๒๕๖,๐๘๙	๓๖๙,๒๕๗	๑๖๘,๖๒๐	๑๗๖,๓๓๒	๓๔๔,๙๕๒	-๒,๕๐๗	๒๖๖,๔๒๑	๒๖๓,๙๑๔

ตารางที่ ๓.๕
 เงินไหลเข้าสุทธิ ของบริษัทในหมวดที่ ๓
 เคมีภัณฑ์ ยา สี กระจก

บริษัทที่	พันบาท											
	๒๕๑๕			๒๕๑๕			๒๕๑๖			๒๕๑๗		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	๒๑,๙๙๕	๒๒,๓๗๙	๔๔,๓๗๕	-๔๗,๑๓๙	๖๒,๐๕๓	๑๔,๙๑๕	-๑,๑๒๖	๕๑,๕๐๕	๕๐,๓๗๙	-๒,๘๖๘	๖๔,๘๗๑	๖๒,๐๐๓
๒	-๑๕,๔๘๘	๘,๕๐๐	-๗,๐๘๘	(-๑๐,๑๗๑)	NA	NM	(-๑๐,๑๗๑)	๕๐,๑๖๕	๒๙,๙๙๕	(-๓)	๖๓,๕๕๕	๖๓,๕๕๒
๓	-๓๘,๐๑๐	๕,๘๕๖	-๓๒,๑๕๕	-๓๓,๐๖๕	๓๑,๐๕๖	-๒,๐๑๘	-๓,๘๗๕	๖๘,๘๕๐	๖๕,๙๖๕	-๕,๕๒๖	๖๙,๐๕๘	๖๕,๖๓๒
๔	NA	NA	NA	NA	NA	NA	๕๒,๘๖๙	๑๓๑,๕๘๓	๑๗๕,๕๕๒	-๘๖,๑๓๐	๑๗๗,๙๐๒	๙๑,๗๗๒
๕	๑,๒๘๙	๓,๕๓๒	๕,๘๒๑	(-๕๕๗)	NA	NM	(-๕๕๗)	NA	NM	(-๕๕๗)	๓,๓๘๗	๒,๙๓๐
๖	๖,๕๕๐	๖,๑๒๘	๑๒,๕๖๘	-๓๗๐	๕,๕๑๒	๕,๑๕๒	๗,๓๗๖	๑๑,๖๒๒	๑๘,๙๙๘	-๓๕๙	๑๐,๘๒๙	๑๐,๕๗๐
๗	๕๖๑	๘,๕๒๑	๘,๙๘๒	-๕,๐๙๐	๒๕,๐๘๒	๒๐,๙๙๒	-๗๙๖	๑๓,๐๒๖	๑๒,๒๓๐	NA	NA	NA
๘	๙๙๙	๕,๙๑๖	๕,๙๑๕	-๑๑๗	๑,๒๕๖	๑,๑๓๙	๐	๕,๖๙๐	๕,๖๙๐	๐	๑๘๒	๑๘๒
๙	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	๑,๗๓๒	๗,๐๖๓	๘,๗๙๕
๑๐	NA	NA	NA	NA	NA	NA	๑๑,๑๒๒	๕๙,๗๒๗	๗๐,๘๕๙	-๑,๑๐๐	๗๑,๗๕๓	๗๐,๖๕๓
๑๑	NA	NA	NA	NA	NA	NA	๑๒	๑๓,๙๓๕	๑๓,๙๕๖	-๑,๕๕๑	๑๙,๒๖๒	๑๗,๗๒๑
๑๒	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	๑๒,๖๒๒	๙,๘๐๗	๒๒,๕๒๙
๑๓	NA	NA	NA	-๓๕,๗๓๗	๕๙,๖๓๘	๑๕,๙๐๑	-๒๙,๕๙๙	๖๑,๕๐๐	๓๑,๘๐๑	๒,๓๖๕	๕๓,๒๑๐	๕๕,๕๗๕
๑๔	NA	NA	NA	NA	NA	NA	-๗๖,๖๓๒	๗๓,๕๖๒	-๓,๒๑๐	NA	NA	NA
๑๕	NA	NA	NA	NA	NA	NA	-๒,๕๘๖	๑๐,๕๘๓	๗,๘๙๗	-๑๓๕	๑๓,๐๖๓	๑๒,๙๒๘
๑๖	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	-๖๑๖	๖,๑๒๘	๕,๕๑๒

ตารางที่ ๓.๕ (ต่อ)

บริษัทที่	พื้นที่								
	๒๕๑๘			๒๕๑๙			๒๕๒๐		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	-๕๓๑	๖๒,๘๖๓	๖๑,๘๓๖	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๒	(๓)	๓๔,๘๖๔	๓๔,๘๖๑	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๓	-๔,๓๖๔	๔๘,๕๓๔	๔๘,๑๗๔	-๑๑,๓๗๔	๑๒๔,๓๒๖	๑๑๒,๔๕๖	NA	NA	NA
๔	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๕	-๒๓	๒๐,๘๘๘	๒๐,๘๖๔	๐	๗,๘๐๒	๗,๘๐๒	-๘๖๒	NM	NM
๖	-๒๒๘	๒๐,๓๗๒	๒๐,๑๔๔	๓๓	๒๐,๘๕๐	๒๐,๘๘๓	-๑,๐๔๗	๒๗,๓๘๑	๒๖,๓๔๔
๗	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๘	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	-๒,๖๔๒	NM
๙	๐	๗,๐๔๔	๗,๐๔๔	NA	๘,๗๓๒	NM	-๔๔๘	๑๖,๖๔๓	๑๕,๖๔๔
๑๐	(-๒,๔๑๔)	NA	NM	(-๒,๔๑๔)	NA	NM	(-๒,๔๑๔)	๒,๖๑๔	-๓๐๔
๑๑	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๒	(-๒๔๓)	NA	NM	(-๒๔๓)	๑๒,๔๑๑	๑๒,๑๑๘	NA	NA	NA
๑๓	(-๖,๑๘๖)	NA	NM	(-๖,๑๘๖)	๔๔,๒๒๖	๘๘,๐๔๐	-๘๖,๔๒๖	๑๑๒,๑๘๐	๒๕,๒๕๔
๑๔	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๕	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๖	(-๕๕)	NA	NA	(-๕๕)	NA	NM	(-๕๕)	๑๑,๕๖๖	๑๑,๕๑๑

เงินไหลเข้าสุทธิ ของบริษัทในหมวดที่ ๔
อุปกรณ์ไฟฟ้า ประกอบรถยนต์ อาหุลัย

พันบาท

บริษัทที่	๒๕๑๔			๒๕๑๕			๒๕๑๖			๒๕๑๗		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	๓๘	๙,๐๒๖	๙,๐๖๔	(-๔,๙๐๔)	NA	NM	(-๔,๙๐๔)	๓๒,๖๒๙	๒๗,๗๒๔	NA	NA	NA
๒	-๕,๗๘๗	๙,๘๘๖	๙,๐๙๙	(-๓,๐๗๕)	NA	NM	(-๓,๐๗๕)	NA	NM	(-๓,๐๗๕)	๑,๕๐๔	-๑,๕๗๑
๓	-๔,๘๐๗	๘,๙๘๒	๙,๕๗๕	-๒,๕๙๑	๑,๖๕๕	-๘๓๗	-๔๖๑	๗,๕๖๓	๗,๑๐๒	(-๑,๕๐๗)	NA	NM
๔	๕๙๓	๑,๕๗๐	๒,๑๖๓	๕๙๕	๖,๖๘๗	๗,๑๕๒	-๖,๗๖๘	๑๒,๖๗๐	๕,๙๐๒	(-๓๐๑)	NA	NM
๕	๕,๘๐๘	NM	NM	(-๗๐๑)	NA	NM	(-๗๐๑)	๓,๕๖๐	๒,๘๕๙	๒๕,๘๗๑	๔,๓๒๘	๓๕,๑๘๙
๖	๔๘๗	-๙๙๓	-๕๐๖	(-๑๖๙)	NA	NM	(-๑๖๙)	๓,๖๖๗	๓,๕๘๘	NA	NA	NA
๗	๑๙,๕๒๒	NM	NM	-๑๗๙	๘๓๑	๖๕๒	-๒๘	-๘๘๕	-๙๑๓	(-๑๓๐)	NA	NM
๘	NA	๑๕,๙๔๗	NM	NA	NA	NA	-๕,๕๒๘	๒๕,๑๙๙	๑๙,๖๗๑	NA	NA	NA
๙	๔,๑๑๗	๓,๑๗๓	๗,๒๙๐	-๖๕๓	๕,๑๒๒	๔,๕๖๙	-๗,๑๗๗	๑๐,๙๙๙	๓,๘๒๒	(-๕๒๕)	NA	NM
๑๐	๔๓,๒๘๒	NM	NM	-๑๗,๖๐๐	NM	NM	(-๕,๕๙๕)	NA	NM	(-๕,๕๙๕)	NA	NM
๑๑	-๑,๐๕๐	๖,๐๓๕	๔,๙๘๕	-๑,๕๗๗	๘,๑๐๓	๖,๕๒๖	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๒	-๘๓๔	๑๑,๒๓๓	๕๐,๓๙๙	(-๒๑๗)	๑๐,๓๐๐	๑๐,๐๘๓	(-๒๑๗)	๒๓,๗๖๗	๒๓,๕๕๐	NA	NA	NA
๑๓	๙,๒๒๔	๒๑,๑๑๗	๓๐,๓๔๑	๐	๒๑,๕๒๕	๒๔,๕๒๕	-๗๙๗	๕๐,๑๒๔	๔๙,๓๒๗	NA	NA	NA
๑๔	-๒,๓๘๑	๖,๐๒๓	๓,๖๕๒	-๑,๙๕๙	-๑๑,๖๙๖	๑๓,๖๓๕	-๖๖๘	๒๐,๒๙๗	๑๙,๖๒๙	NA	NA	NA
๑๕	-๘,๔๑๙	๑๒,๒๒๔	๓,๘๐๕	-๕,๙๕๓	๙,๒๕๖	๓,๓๐๓	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๖	-๒,๕๐๕	๔,๒๗๔	๑,๗๖๙	(-๓๕๐)	NM	NM	(-๓๕๐)	NA	NM	(-๓๕๐)	NA	NM
๑๗	NA	NA	NA	-๕,๒๐๕	๑๐,๒๗๖	๕,๐๗๒	-๒,๘๘๕	๑๖,๒๓๒	๑๓,๓๕๗	(-๓๐๑)	NA	NM
๑๘	NA	NA	NA	๕,๖๕๐	๔,๕๙๑	๑๐,๑๓๑	-๒,๕๕๕	๑๑,๕๙๐	๙,๑๓๕	(-๕,๗๒๐)	NA	NM
๑๙	NA	NA	NA	NA	NA	NA	๑,๙๘๓	๕,๘๕๙	๖,๘๓๒	-๑,๘๑๙	๔,๖๓๐	๒,๘๑๑

ตารางที่ ๓.๖ (ต่อ)

บริษัทที่	พื้นที่								
	๒๕๑๘			๒๕๑๙			๒๕๒๐		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๒	(-๓,๐๗๕)	NM	NM	(-๓๔๐)	๑๘๘,๒๙๑	๑๘๗,๔๔๑	NA	NA	NA
๓	-๑,๕๐๗	๕,๓๖๖	๒,๘๕๔	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๔	(-๓๐๑)	๒๐,๘๔๓	๒๐,๕๕๒	NA	NA	NA	๐	NM	NM
๕	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๖	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๗	(-๑๓๐)	NA	NM	(-๑๓๐)	๓,๑๗๔	๓,๐๕๔	-๒๕	๑,๑๖๖	๑,๑๕๒
๘	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๙	(-๕๒๕)	NA	NM	(-๕๒๕)	๕๓,๕๒๐	๕๓,๐๙๕	NA	NA	NA
๑๐	(-๕,๕๙๕)	NA	NM	(-๕,๕๙๕)	๕๕,๑๒๑	๓๘,๕๒๗	NA	NA	NA
๑๑	-๑๒,๖๔๔	NM	NM	๒,๐๓๑	๑๐๐,๗๘๗	๑๐๒,๘๑๘	NA	NA	NA
๑๒	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๓	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๔	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๕	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๖	(-๓๔๐)	NM	NM	(-๑,๖๕๕)	NA	NM	(-๑,๖๕๕)	๔๗,๓๕๒	๕๕,๖๘๘
๑๗	(-๓๐๑)	NM	NM	(-๓,๐๖๕)	NA	NM	(-๓,๐๖๕)	๒๕,๐๕๐	๒๐,๘๗๕
๑๘	(-๕,๗๒๐)	NM	NM	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๙	(-๒,๕๕๓)	NM	NM	(-๒,๕๕๓)	๒๒,๐๘๘	๑๕,๕๕๖	NA	NA	NA

ตารางที่ ๓.๗
เงินไหลเข้าสุทธิของบริษัทในหมวดที่ ๕
สิ่งทอ

บริษัทที่	พันบาท								
	๒๕๑๔			๒๕๑๕			๒๕๑๖		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	-๕๕,๖๕๖	๙,๙๗๔	-๕๕,๖๘๒	-๒๐,๒๔๕	๖๑,๗๘๕	๔๑,๕๔๐	-๘,๐๘๘	๑๓๒,๗๐๕	๑๒๔,๖๑๗
๒	-๒,๐๘๓	๕๓,๗๖๕	๕๑,๖๘๒	-๑๐,๕๖๓	๔๘,๒๕๖	๓๗,๗๙๒	-๗,๖๘๗	๕๙,๐๗๒	๕๑,๓๘๖
๓	-๓,๗๑๗	๒๑,๗๐๐	๑๗,๙๘๓	-๗,๕๓๖	๑๖,๘๖๓	๙,๓๗๗	(-๒๒,๗๕๙)	NA	NM
๔	-๑,๕๒๑	๑๙,๖๑๐	๑๘,๐๘๙	(-๖,๓๖๐)	๓๓,๘๐๗	๒๗,๙๔๗	๘๒๘	๔๑,๗๑๕	๔๒,๕๕๓
๕	๒,๒๖๕	๓,๙๕๖	๖,๒๒๒	(-๑๕,๖๕๒)	NA	NM	(-๑๕,๖๕๒)	๑๐,๒๙๖	-๕,๓๕๖
๖	-๗๕,๐๘๙	๗๓,๗๐๕	-๑,๓๘๔	๖๔,๘๕๙	๓๔,๘๗๒	๙๙,๗๒๑	-๑๗,๕๕๗	๑๘๒,๕๙๙	๑๖๕,๐๔๒
๗	-๑,๓๗๐	๒๘,๒๐๔	๒๖,๘๓๕	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๘	-๘๒,๒๗๐	๖,๙๑๙	-๗๕,๓๕๐	(-๑๒,๕๘๕)	NA	NM	(-๑๒,๕๘๕)	NA	NM
๙	๒๙,๙๒๑	๒๘,๖๐๔	๕๘,๕๒๔	-๓๘,๗๑๘	NA	NM	(๒๐,๙๕๖)	NA	NM
๑๐	NA	NA	NA	-๒,๒๒๔	๗๑,๕๔๐	๖๙,๒๑๕	-๑๕,๖๓๒	๗,๐๓๕	-๘,๕๙๗
๑๑	NA	NA	NA	-๓๙	-๒๖,๘๕๖	-๒๖,๘๙๕	(-๕,๐๕๖)	๕๑,๙๒๑	๔๗,๘๖๕
๑๒	-๑๐,๖๖๐	๓๘,๘๘๙	๒๘,๒๒๙	(-๒๕,๙๐๕)	NA	NM	(-๒๕,๙๐๕)	NA	NM
๑๓	-๕๘,๓๕๙	๑๒,๒๐๖	-๓๖,๑๕๓	-๑๕๕,๑๗๘	๕๕,๑๗๐	-๙๙,๐๐๘	NA	NA	NA
๑๔	-๙๕,๒๕๐	๓๕,๓๙๘	-๖๐,๘๕๒	(๑๕๗)	NA	NM	(๑๕๗)	NA	NM

ตารางที่ ๓.๗ (ต่อ)

บริษัทที่	พื้นที่								
	๒๕๑๗			๒๕๑๘			๒๕๑๙		
	ก	ข	ค	ก	ข	ค	ก	ข	ค
๑	(-๖, ๒๙๑)	NA	NM	(-๖, ๒๙๑)	๑๐๘, ๖๖๖	๑๐๒, ๓๓๕	-๑๐๒	๑๓๕, ๕๓๑	๑๓๕, ๕๓๕
๒	(-๓๘, ๗๑๒)	๖๓, ๕๒๕	๒๔, ๘๑๓	(-๓๘, ๗๑๒)	๑๒๑, ๔๕๕	๘๒, ๗๕๒	-๓๒, ๘๓๖	๑๖๐, ๐๙๖	๑๖๗, ๒๗๐
๓	(-๒๒, ๗๕๙)	NA	NM	(-๒๒, ๗๕๙)	๓๑, ๑๘๗	๘, ๕๒๙	๑๐, ๑๗๑	๒๓, ๙๕๕	๑๓, ๗๗๕
๔	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๕	๐	NM	NM	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๖	๑๐๕, ๑๖๙	๑๕๘, ๘๕๕	๒๖๓, ๐๑๘	-๕๑, ๕๙๕	๑๓๙, ๑๗๖	๖๘, ๕๕๒	-๒๐, ๓๐๑	๒๕๐, ๕๓๑	๒๖๐, ๑๓๐
๗	NA	NA	NA	๐	๒๘, ๘๙๕	NM	๐	๓๐, ๒๑๕	NM
๘	(-๑๒, ๕๘๕)	NA	NM	-๑๒, ๕๘๕	NA	NM	(-๑๒, ๕๘๕)	๖๖, ๐๖๕	๕๓, ๕๘๐
๙	(๒๐, ๙๕๖)	NA	NM	๒๐, ๙๕๖	๑๒๒, ๗๕๓	๑๕๓, ๖๘๘	-๒๕, ๐๙๖	๑๑๓, ๘๕๒	๘๘, ๗๕๖
๑๐	-๒๒, ๘๑๘	๑๖๘, ๓๒๕	๑๕๕, ๕๐๗	NA	NA	NA	NA	-๒๗, ๕๕๙	NM
๑๑	(-๕, ๐๕๖)	๑๖๘, ๕๒๕	๑๖๕, ๕๖๙	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๒	(-๒๕, ๘๐๕)	๘๙, ๘๖๑	๖๓, ๙๕๖	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๓	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA	NA
๑๔	(๑๕๗)	NA	NM	(๑๕๗)	NA	NM	(๑๕๗)	-๒๕, ๐๕๑	-๒๕, ๘๙๕

ปีแรก) ขอยกตัวอย่างผลกระทบของทุนดำเนินการในปี ๒๕๑๗ บริษัทที่มีข้อมูลให้ผลลบต่อดุลการชำระเงิน ๓๒ บริษัท เป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๑๖๒ ล้านบาท ขณะที่บริษัทที่ให้ผลในทางบวกมีเพียง ๔ บริษัท เป็นจำนวนเงิน ๖๔ ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๑๔ พบว่ามูลค่าเงินไหลออกสุทธิต่อเงินไหลเข้าสุทธิ คิดเป็น ๔๖.๘๘% และในปี ๒๕๑๗ คิดเป็น ๒๓.๔๘% ซึ่งแสดงให้เห็นว่าขนาดของเงินไหลออกเมื่อเทียบกับเงินไหลเข้าของบริษัทตัวอย่างมีจำนวนลดน้อยลง แต่จำนวนบริษัทกลับเพิ่มมากขึ้นถึง ๘ บริษัท ถ้าพิจารณาบริษัทที่ให้ผลบวกต่อดุลการชำระเงินจะพบว่า จากบริษัท ๔ บริษัท เฉลี่ยแล้วนำเงินเข้าประเทศบริษัทละ ๑๗.๒๕ ล้านบาท ขณะที่ในปี ๒๕๑๔ แต่ละบริษัทนำเงินเข้าประเทศ ๘.๘ ล้านบาท

ทิศทางของการเปลี่ยนแปลงทุนดำเนินการที่มีผลต่อดุลการชำระเงินจะพบว่าเมื่อบริษัทดำเนินการหลาย ๆ ปี ความเปลี่ยนแปลงของทุนดำเนินการจะช่วยให้ประหยัดเงินตราต่างประเทศได้บ้าง สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากรายจ่ายที่สำคัญคือ ค่าเครื่องจักรซึ่งมักจะจ่ายไปแล้วเป็นจำนวนมากในปีแรก ๆ การขยายเครื่องจักรในระยะหลัง ๆ จะมีรายจ่ายไม่สูงเท่าใดนัก ส่วนการจ่ายคืนเงินกู้มักจะเป็นไปทีละเล็กละน้อย ซึ่งไม่กระทบกระเทือนต่อการสูญเสียเงินตราต่างประเทศเท่าใดนัก

ตามที่ได้กล่าวในตอนต้นว่า ผลที่คำนวณได้น่าจะเป็นเงินไหลเข้าสุทธิ (net inflow) เนื่องจากข้อสมมติของมูลค่าหุ้นต่างประเทศ แต่เมื่อปรากฏว่าผลที่ได้ในเกือบทุกหมวดและทุกปีให้ผลเป็นลบ แสดงว่าการขาดดุลการชำระเงินเนื่องจากการลงทุนในระยะแรกจะมีมากกว่านี้ เนื่องจากมีการลงทุนที่จ่ายชำระมูลค่าหุ้นเพียงบางส่วน ซึ่งโดยทั่วไปชำระเพียงร้อยละ ๒๕ ดังนั้นถ้าหักการประมาณมูลค่าหุ้นที่สูงเกินไปร้อยละ ๗๕ การขาดดุลในปี ๒๕๑๔ จะสูงกว่านี้ และการนำเงินเข้าของบริษัทอีก ๒๑ แห่ง ก็จะต้องต่ำกว่าที่เป็นอยู่

เมื่อแยกพิจารณาตามหมวดของการผลิต ความแตกต่างจะอยู่ที่ปริมาณเงินเท่านั้น คือกิจการที่มีขนาดเล็กจะขาดดุลน้อย หรือ เกินดุลน้อยขณะที่กิจการขนาดใหญ่จะขาดดุลมากกว่าหรือ เกิดดุลมากกว่า ในปีแรกที่มีข้อมูลบริษัทที่มีหุ้นต่างประเทศรวมอยู่มากน่าจะให้ผลในทางบวกมากกว่า เนื่องจากข้อกำหนดของมูลค่าหุ้นที่จะทำให้รายรับมีค่าสูง ในที่มีขอยกตัวอย่างบริษัทที่ ๑ ในหมวดที่ ๒ ซึ่งเป็นบริษัทถลุงโลหะ และมีหุ้นต่างประเทศทั้งหมด ข้อสังเกตข้างต้นจะถูกต้องเฉพาะในปี ๒๕๑๔ แต่ในปีต่อ ๆ มาการขาดดุลก็เกิดขึ้น ขณะที่บริษัทที่ ๒ ในหมวดเดียวกัน มีหุ้นไทยอยู่มากกว่าและทำกิจการแบบเดียวกัน การขาดดุลจะเกิดขึ้นทั้ง ๒ ปีที่มีข้อมูล แต่มีขนาดใหญ่กว่าบริษัทที่ ๑ เท่านั้น ข้อนี้สามารถชี้ได้ว่าถึงแม้ว่าบริษัทอาจจะได้นำเข้ามาจริง ๆ ในการลงทุน แต่การขาดดุลการชำระเงินก็ยังสามารถเกิดขึ้นได้ เนื่องจากรายจ่ายการลงทุนอื่น ๆ และตลอดระยะเวลาการดำเนินงานของบริษัท การเปลี่ยนแปลงของรายรับและรายจ่ายทั้ง ๓ แบบข้างต้นไม่ช่วยให้ฐานะทุนสำรองดีขึ้นเลย ซึ่งเกิดจากการส่งคืน เงินกู้ และการขยายเครื่องจักร (ส่วนใหญ่การขยายเครื่องจักรเป็นไปอย่างเชื่องช้า ยกเว้นในอุตสาหกรรมสิ่งทอ สาเหตุประการหนึ่งอาจจะมาจากการที่เครื่องจักรที่ถูกใช้งาน ไม่เต็มตามกำลังการผลิต)

ขนาดของบริษัทไม่ได้มีความสัมพันธ์กับการขาดดุล บริษัทที่มีสินทรัพย์สูงสุด (บริษัทที่ ๑ หมวดที่ ๓) เป็นบริษัทที่มีหุ้นต่างประเทศทั้งหมด แต่ไม่ได้ทำให้เกิดการขาดดุลมากกว่าบริษัทอื่น ๆ ที่มีสินทรัพย์น้อยกว่า

ข้อสรุปในขั้นนี้คือ การลงทุนต่างประเทศเฉพาะที่เกี่ยวกับทุนดำเนินการไม่ได้ทำให้ดุลการชำระเงินดีขึ้น แต่ค่อนข้างจะเป็นภาระกับทุนสำรองด้วยซ้ำ และตัวเลขของการขาดดุลที่แสดงในแถว ก เป็นค่าการขาดดุลต่ำสุดที่บริษัทได้ก่อให้เกิดขึ้น

ผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินการ

จากการกำหนดลักษณะการรับและจ่ายเงินตราต่างประเทศของบริษัท จากการดำเนินการตามที่กำหนดในบทที่ ๑ ได้คำนวณผลในตารางที่ ๓.๓ ถึง ๓.๗ แถว ข

ซึ่งจะพบว่าการขาดดุลที่เกิดจากการดำเนินการมีน้อยมากคือ มีเพียง ๔ ครั้งที่ขาดดุล (ข้อมูลจากทุกบริษัททุกปี) นอกนั้นการผลิตช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศได้ทั้งสิ้น ข้อสังเกตเกี่ยวกับผลของการคำนวณคือ การที่บริษัทจะขาดดุลการชำระเงินหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยเหล่านี้อย่างใกล้ชิด

๑. อัตราภาษีสินค้าขาเข้าของสินค้าชนิดเดียวกัน

๒. ขนาดของการใช้วัตถุดิบในประเทศ

สำหรับปัจจัยแรกคือ อัตราภาษีสินค้าขาเข้า เนื่องจากการกำหนดวิธีคำนวณมูลค่าทดแทนการนำเข้าตามที่แสดงไว้ในบทที่ ๑ กิจกรรมที่ผลิตสินค้าภายในประเทศและมีการเก็บภาษีสินค้าเข้าชนิดเดียวกัน มูลค่าทดแทนการนำเข้าจะขึ้นอยู่กับขนาดของอัตราภาษีตามราคา (ad valorem tax rate) อย่างใกล้ชิดตามข้อสมมติฐานและวิธีการคำนวณซึ่งใช้ในการศึกษานี้ สินค้าที่เก็บภาษีสินค้าขาเข้าต่ำจะทำให้มูลค่าทดแทนการนำเข้าสูง ขณะที่สินค้าที่ต้องเสียภาษีสูงจะให้มูลค่าทดแทนการนำเข้าต่ำ ในกรณีหลังนี้พบได้กับสินค้าในหมวดที่ ๔ ซึ่งภาษีขาเข้าอยู่ระหว่างร้อยละ ๕๐ - ๘๐ ของราคาสินค้า ฉะนั้นแม้ว่าบริษัทในหมวดนี้จะมีรายได้จากการขายสูงใกล้เคียงกับหมวดอื่น ๆ หลายบริษัท แต่ผลต่อดุลการชำระเงินทำให้เกิดเงินไหลเข้าค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับบริษัทอื่น ๆ

ปัจจัยที่สองคือ ลักษณะและขนาดของการใช้วัตถุดิบ ซึ่งพบว่าอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศจำนวนมาก จะลดรายจ่ายของวัตถุดิบนำเข้า และทำให้การผลิตนำเข้าประเทศมากกว่ากิจกรรมที่ใช้วัตถุดิบในประเทศน้อย ซึ่งเปรียบเทียบได้จากกิจกรรมในหมวดที่ ๒ และหมวดที่ ๔ กิจกรรมรถลุง หล่อ หลอม โลหะส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบในประเทศเกือบทั้งหมด บวกกับยอดขายที่ค่อนข้างสูงของบริษัทแต่ละแห่งทำให้การเกินดุลสูงมาก ขณะที่บริษัทในหมวดที่ ๔ ใช้วัตถุดิบนำเข้าสูง การขาดดุลเงินตราต่างประเทศจะมีมากกว่าที่เป็นอยู่แล้วจากปัจจัยแบบแรก

นอกเหนือจากปัจจัยทั้งสองการผลิตเพื่อการส่งออกหรือใช้ในประเทศก็มีส่วนสำคัญในการกำหนดขนาดของการเกินดุล บริษัทที่ ๔ และ ๕ ในหมวดที่ ๑ บริษัทที่ ๑ หมวดที่ ๒ ล้วนเป็นตัวอย่างของกิจการที่เข้ามาใช้วัตถุดิบในประเทศผลิตเพื่อการส่งออกทั้งสิ้น ในกรณีนี้ การวัดผลต่อดุลการชำระเงินควรจะได้หักด้วยมูลค่าวัตถุดิบ ซึ่งไม่แปรรูปและสามารถส่งออกได้ ออกจากยอดขายต่างประเทศของบริษัท เพราะประเทศเจ้าของวัตถุดิบสามารถหารรายได้จากการขายวัตถุดิบได้เช่นเดียวกัน (การวิเคราะห์ในที่นี้ไม่ได้ให้รายละเอียดถึงเพียงนั้น ผู้สนใจอาจจะดูได้จากวิทยานิพนธ์ของ ดร.สมศักดิ์ เต็มบุญเลิศชัย ที่ได้กล่าวนามไปแล้ว)

ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการผลิตนี้เราอาจจะตั้งข้อสังเกตได้ ๒ ประการ คือ บริษัทที่มีหุ้นต่างประเทศรวมอยู่ (โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นเป็นบริษัทลงทุนข้ามชาติ ซึ่งอาจจะมีขนาดใหญ่ เช่น มิตซูบิ หรือขนาดเล็กซึ่งมีสัญชาติเป็นประเทศพัฒนาใหม่หรือ Newly Industrialized Countries และผู้ถือหุ้นต่างประเทศและการตั้งราคาโอน (Transfer Pricing) เข้ามาช่วยในการส่งเงินตราต่างประเทศออกสู่บริษัทแม่ การขายสินค้าออกน่าจะขายในราคาที่ดีกว่าที่ควรจะเป็น ขณะที่วัตถุดิบนำเข้าจะต้องซื้อในราคาที่สูงกว่าตลาดแข่งขัน คำตอบคำถามนี้จะแน่ชัดต่อเมื่อ

๑. ทราบว่าการส่งออกของบริษัทได้ส่งออกไปยังบริษัทแม่หรือสาขาจริง และทราบราคาของสินค้าส่งออกประเภทเดียวกันในตลาดโลก

๒. ราคาวัตถุดิบนำเข้าจำเป็นต้องสืบให้รู้แน่ว่า สูงหรือต่ำกว่าราคาในตลาดโลกอย่างไรบ้าง และการนำเข้านำมาจากบริษัทแม่หรือสาขา หรือจากแหล่งอื่น ๆ

เนื่องจากการตรวจสอบข้อมูลทั้ง ๒ แบบข้างต้นทำได้ยากที่สุด และมีปัญหาซับซ้อนมากมาย ซึ่งการวิเคราะห์ในที่นี้ไม่ถึงเป็นวัตถุประสงค์สำคัญ ดังนั้น จากผลคำนวณที่ได้ในตารางที่ ๓.๓ - ๓.๗ แถว ข การตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้การตั้งราคาโอน (Transfer Pricing) จึงตั้งข้อสังเกตไว้ ๓ ประการคือ

๑. ถ้าบริษัทตัวอย่างไม่ได้นำเข้าหรือส่งออก วัตถุดิบและสินค้าในราคาที่ไม่ต่างจากตลาดโลกเท่าใดนัก การที่บริษัทส่วนใหญ่ทำให้ฐานะทุนสำรองดีขึ้นจากการผลิตและส่งออกของบริษัท การตั้งราคาโอนของอุตสาหกรรมการผลิตเหล่านี้ แม้จะมีก็มีอาจอยู่น้อยมาก เนื่องจากส่วนใหญ่ทำให้เกิดเงินไหลเข้าสุทธิ

๒. ในกรณีที่บริษัทได้นำการตั้งราคาโอนมาใช้กับการค้ากับต่างประเทศ มูลค่าสินค้าส่งออกน่าจะสูงกว่านี้ ถ้าหากบริษัทไม่ได้ขายให้บริษัทฯ แม่หรือสาขา และมูลค่าวัตถุดิบนำเข้าก็ควรจะต่ำกว่าที่แสดงไว้ ถ้าไม่ได้นำเข้าจากบริษัทฯ แม้เงินไหลเข้าสุทธิจากการผลิตจะสูงกว่าผลที่คำนวณได้ (ถ้าบริษัทไม่ได้ค้ากับบริษัทฯ แม่หรือสาขา) และ net inflow ที่ได้จะเป็นค่าต่ำสุดจากการผลิตของบริษัท

๓. การตั้งราคาโอนระหว่างประเทศอาจจะทำได้ยากกว่า การที่บริษัทผู้ผลิตซื้อสินค้าจากบริษัทที่ผลิตวัตถุดิบป้อนโรงงานในประเทศ แต่เป็นบริษัทที่มีหุ้นหรือเป็นสาขาของบริษัท ในกรณีถ้าพิจารณาจากบริษัทที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูปอาจจะให้ net inflow ขณะที่บริษัทผู้ผลิตวัตถุดิบ แต่ต้องใช้ปัจจัยหรือสารเคมีจากต่างประเทศ ให้ net outflow

อย่างไรก็ตามผู้วิเคราะห์จะได้สรุปผลจากข้อสังเกตที่ ๑ และ ๓ มากกว่า ข้อสังเกตที่ ๒ แม้ว่าการตั้งราคาโอนจะได้เกิดขึ้นจริงในบางอุตสาหกรรม และมีอัตราค่อนข้างสูง (ทั่ว ๆ ไปแล้วเป็นเพียงแนวความคิด ยังไม่เคยมีการพิสูจน์อย่างจริงจัง) ฉะนั้นผลคำนวณที่ปรากฏแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ต่อดุลการชำระเงินของการผลิตของอุตสาหกรรมตัวอย่าง และเนื่องจากกิจการส่วนใหญ่มีหุ้นของบริษัทฯ รวมอยู่จึงอาจกล่าวได้ว่าการผลิตของบริษัทฯ ในประเทศโดยส่วนใหญ่แล้วให้ผลดีต่อดุลการชำระเงิน การตั้งราคาโอนอาจจะมียูบ่างแต่ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อดุลการชำระเงินเท่าใดนัก

เมื่อรวมผลกระทบทั้ง ๒ แบบเข้าด้วยกันในแถว ค ผลรวมจะขึ้นอยู่กับการขาดดุลเนื่องจากทุนดำเนินงานว่ามีมากเพียงใด การดำเนินการพอจะชดเชยการขาดดุล

นั้นได้หรือไม่ จากลักษณะของการผลิต ๔ หมวด ผลกระทบสองแบบจะทำให้เกิดเงิน-ไหลเข้าสู่สุทธิเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามอาจแยกออกได้เป็น ๒ พวกคือ

๑. สินค้าในหมวด ซึ่งได้แก่เคมีภัณฑ์ และเครื่องไฟฟ้า ซึ่งใช้วัตถุดิบนำเข้าเป็นสัดส่วนสูงมากในการผลิต ถึงแม้เกือบทุกบริษัทจะชดเชยการขาดดุลของทุนดำเนินการได้เกือบทั้งหมด อย่างไรก็ตามเงินไหลเข้าสู่สุทธิจากบริษัทแต่ละแห่งก็ยังมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับกิจการในอีก ๓ หมวด ในหมวดที่ ๓ ปี ๒๕๑๔ นำเข้าสู่สุทธิเฉลี่ยบริษัทละ ๕,๓๕๕,๐๐๐ บาท จากบริษัท ๗ แห่ง และหมวดเครื่องไฟฟ้า บริษัท ๑๒ แห่ง นำเงินเข้าสู่สุทธิ ๖,๘๐๒,๕๐๐ บาทต่อบริษัท เมื่อเปรียบเทียบกับหมวดสินค้าเกษตรและหมวดโลหะภัณฑ์ ในปีเดียวกันบริษัทในหมวดที่ ๑ ๙ บริษัทนำเงินเข้าเฉลี่ยแล้ว ๒๙,๕๙๓,๐๐๐ บาท ขณะที่บริษัทในหมวดที่ ๒ จำนวน ๑๐ บริษัท นำเงินเข้าประเทศ ๒๕,๘๗๑,๖๐๐ บาทต่อบริษัท

๒. สินค้าในหมวดสิ่งทอ ซึ่งใช้วัตถุดิบจากต่างประเทศในสัดส่วนที่สูงพอควร และสินค้าส่งออกจำหน่ายต่างประเทศจำนวนมาก แต่การผลิตก็ไม่อาจจะชดเชยการขาดดุลของทุนดำเนินการได้ทั้งหมด หรือมูลค่าที่ชดเชยการขาดดุลได้ค่อนข้างต่ำเฉลี่ยแล้วในปี ๒๕๑๔ ขาดดุลบริษัทละ ๔๐๓,๕๘๐ บาท แต่ในปีหลัง ๆ เช่น ปี ๒๕๑๘ เงินไหลเข้าตกประมาณ ๘๑,๑๖๕,๐๐๐ บาทต่อบริษัท ลักษณะอุตสาหกรรมนี้แสดงถึงความสามารถในการช่วยตัวเองได้ และทำให้ฐานะทุนสำรองของประเทศดีขึ้น เมื่อบริษัททำการผลิตไปได้ระยะหนึ่ง

ผลกระทบที่เกิดจากทุนดำเนินการและการผลิตพิจารณาจากการควบคุมบริษัท

การควบคุมตามข้อสมมติแบบที่ ๑

การแบ่งการควบคุมตามธรรมชาติแบบที่ ๑ คือ บริษัทจะอยู่ในคว้ามควบคุมของต่างชาติ (Foreign Controlled) หรือเป็นการควบคุมร่วมกัน (Joint Controlled) หรือ ควบคุมโดยคนท้องถิ่น (Locally Controlled) ตามเกณฑ์ในบทที่ ๑ ซึ่งในบทนี้ได้แสดงผลในตารางที่ ๓.๘ ถึง ๓.๑๒

ตารางที่ ๓.๘
เงินไหลเข้าสุทธิเฉลี่ยในหมวดที่ ๑
แยกตามการควบคุม

การควบคุม	ปี							พันบาท
	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	
	Foreign Controlled	๓๕,๔๗๑ (๘)	๒๕,๐๔๑ (๕)	๕๕,๓๙๑ (๗)	๖๙,๑๗๓ (๔)	๗๙,๕๕๖ (๖)	๑๓๗,๖๗๘ (๕)	
Joint Controlled	-	-	-	-	-	-	-	
Locally Controlled	-๑๗,๔๓๐ (๑)	๒๙,๑๐๐ (๑)	๑๕๓,๖๙๕ (๑)	-๙,๕๕๕ (๑)	NA	NA	NA	

ที่มา : จำนวนจากตารางที่ ๓.๓

หมายเหตุ ไหวงเล็บคือจำนวนบริษัท

ตารางที่ ๓.๔
 เงินไหลเข้าสุทธิเฉลี่ยในหมวดที่ ๒
 แยกตามการควบคุม

การควบคุม	ปี							พันบาท
	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	
	Foreign Controlled	๓๑,๘๖๖ (๖)	๓๑๑,๘๔๔ (๖)	๖๗,๖๕๒ (๗)	๕๖๔,๕๕๙ (๗)	๗๐๘,๗๓๕ (๕)	๖๕๙,๓๐๕ (๖)	
Joint Controlled	-๒,๒๑๗ (๒)	NA	-๓๓,๑๓๕ (๒)	NA	๘,๕๖๐ (๑)	NA	NA	
Locally Controlled	๓๕,๖๗๗ (๒)	๓,๑๕๕ (๒)	๑๒,๒๕๖ (๒)	๗๘๘ (๑)	NA	NA	๑๕,๖๗๘ (๑)	

ที่มา : จำนวนจากตารางที่ ๓.๔

ตารางที่ ๓.๑๐
 เงินไหลเข้าสุทธิเฉลี่ยในหมวดที่ ๓
 แยกตามการควบคุม

การควบคุม	ปี						
	พินบาท						
	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐
Foreign Controlled	๑๒,๗๓๑ (๕)	๑๓,๔๘๗ (๔)	๒๕,๘๗๔ (๕)	๒๙,๓๑๕ (๑๑)	๒๘,๘๘๒ (๕)	๓๒,๒๑๑ (๔)	๕,๕๘๘ (๕)
Joint Controlled	๕,๔๑๕ (๑)	๑,๑๓๔ (๑)	๕,๖๘๐ (๑)	๑๘๒ (๑)	NA	NA	NA
Locally Controlled	-๓๒,๑๕๔ (๑)	-๒,๐๑๘ (๑)	๖๔,๙๖๕ (๑)	๖๔,๖๓๒ (๑)	๔๘,๑๗๔ (๑)	๑๑๒,๙๕๒ (๑)	NA

ที่มา : จำนวนจากตารางที่ ๓.๕

ตารางที่ ๓.๑๑
เงินไหลเข้าสุทธิ ของบริษัทในหมวดที่ ๔
แยกตามการควบคุม

การควบคุม	ปี							พันบาท
	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	
Foreign Controlled	๘,๙๔๙ (๘)	๙,๙๘๙ (๗)	๑๕,๗๗๔ (๙)	๑๐,๒๗๒ (๓)	NA	๘๐,๙๘๖ (๖)	๔๕,๖๙๘ (๑)	
Joint Controlled	๑,๘๒๑ (๓)	๕,๑๗๒ (๓)	๗,๕๘๒ (๓)	NA	๒๐,๕๔๒ (๑)	NA	๒๐,๙๗๔ (๑)	
Locally Controlled	๕,๕๗๔ (๑)	-๘๓๗ (๑)	๑๓,๓๘๗ (๒)	NA	๒,๘๕๙ (๑)	NA	NA	

ที่มา : คำนวณจากตารางที่ ๓.๖

ตารางที่ ๓.๑๒
เงินไหลเข้าสู่จีเจียของบริษัทในหมวดที่ ๕
แยกตามการควบคุม

การควบคุม	ปี						พันบาท
	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	
Foreign Controlled	๑๐,๐๖๕ (๑๐)	๔๓,๐๓๓ (๖)	๓๘,๕๖๘ (๗)	๑๒๖,๙๕๓ (๕)	๘๑,๑๕๕ (๕)	๙๓,๔๑๑ (๖)	
Joint Controlled	-๗๕,๓๕๐ (๑)	NA	NA	NA	NA	๕๓,๔๘๐ (๑)	
Locally Controlled	-๓๖,๑๔๓ (๑)	-๙๙,๐๐๘ (๑)	NA	NA	NA	NA	

ที่มา : คำนวณจากตารางที่ ๓.๗

กิจการประเภท Foreign Controlled โดยทั่วไปเกือบทุกหมวดการผลิต นำเงินเข้าประเทศโดยเฉลี่ยแล้วมากกว่าอีก ๒ ประเภทหลัง อย่างไรก็ตามข้อสรุปนี้ ยังไม่ใช่ข้อยุติที่ดีที่สุดด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้คือ

๑. กิจการที่อยู่ในข่าย foreign controlled ซึ่งมีหุ้นต่างประเทศตั้งแต่ร้อยละ ๔๐ ขึ้นไป ส่วนใหญ่แล้วเป็นกิจการที่มีขนาดใหญ่กว่าอีก ๒ ประเภทหลัง ความได้เปรียบในการผลิตการขายสินค้ามีอยู่มากกว่ากิจการอีก ๒ ประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมวดโลหะภัณฑ์และสิ่งทอ จำนวนเงินไหลเข้าสู่ไทยโดยเฉลี่ยจากบริษัทขนาดใหญ่จึงย่อมได้มากกว่าอีก ๒ กลุ่ม คือ Joint Controlled และ Locally Controlled ซึ่งจะหากิจการที่มีขนาดใหญ่ทัดเทียมกับกลุ่มแรกได้ยาก ยกเว้นหมวดสินค้าเกษตร ซึ่งมีบริษัทผลิตแป้งสาลีเป็นตัวแทนของกลุ่มที่ ๓ ที่มีขนาดใหญ่พอๆกับกลุ่ม foreign controlled

๒. จำนวนบริษัทในทั้ง ๓ กลุ่มมีขนาดไม่เท่ากัน ใน ๒ กลุ่มหลังมีจำนวนน้อยมาก จนไม่อาจจะเป็นตัวแทนที่ดีพอของกลุ่ม Joint Controlled และ Locally Controlled ยิ่งในบางปีที่ข้อมูลขาดหายไป การเปรียบเทียบจึงให้ผลไม่เที่ยงเท่าใดนัก

ฉะนั้น ตามสมมติฐานที่เชื่อกันว่าบริษัทที่เป็นสาขาของบริษัทฯ และถูกควบคุมจากต่างประเทศจะนำเงินตราต่างประเทศออกมากกว่าบริษัทท้องถิ่น จึงไม่อาจพิสูจน์ได้แน่ชัด จากการจัดกลุ่มบริษัทดังกล่าว (ถึงแม้ว่าในหมวดที่ ๓ ปี ๒๕๑๖ - ๒๕๑๗ กลุ่ม Locally Controlled จะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามามากกว่า Foreign Controlled แต่ก็เป็น การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนบริษัทที่แตกต่างกัน ในรายละเอียดแล้วกลุ่มที่เป็น foreign controlled เป็นบริษัท ยา สี และเคมีภัณฑ์ ซึ่งนำวัตถุดิบเข้าจากต่างประเทศ ขณะที่บริษัท locally controlled เป็นบริษัทผลิตกระดาษที่ใช้วัตถุดิบจากภายในประเทศ)

เมื่อนำกลุ่มบริษัทที่อยู่ภายใต้การควบคุมจากต่างประเทศ (foreign controlled) แยกพิจารณาตามสัญชาติของผู้ถือหุ้นใหญ่ชาวต่างประเทศ (ตารางที่ ๓.๑๗) โดยแยกเป็นหุ้น ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และอื่น ๆ โดยในกลุ่มสุดท้ายประกอบด้วยประเทศอุตสาหกรรม Highly Industrialized Countries เช่น อังกฤษ เยอรมันนี ฝรั่งเศส อิตาลี เดนมาร์ก และประเทศอุตสาหกรรม บางประเทศ เช่น ไต้หวัน ฮังกง สิงคโปร์ (มีหุ้นใหญ่อยู่ในบริษัทเพียง ๓ บริษัท นอกนั้นรวมอยู่กับประเทศ ญี่ปุ่น สหรัฐฯ หรือ HICs) ข้อสรุปที่จะได้กล่าวถึงต่อไปเป็นข้อยุติที่ค่อนข้างถูกต้องใกล้เคียงกับพฤติกรรมของบริษัทที่อยู่ในการควบคุมของประเทศเหล่านี้ เนื่องจากกลุ่มบริษัทเหล่านี้มีขนาดการผลิตที่ใกล้เคียงกัน ถึงแม้จะผลิตสินค้าต่างชนิดกัน ลักษณะการใช้วัตถุดิบก็ใกล้เคียงกันในแต่ละหมวด รวมทั้งการกู้ยืมเงินจากแหล่งต่าง ๆ บริษัทของประเทศเหล่านี้นำเงินเข้าประเทศต่างกันดังนี้

๑. บริษัทที่มีหุ้นญี่ปุ่น ซึ่งอยู่ในหมวดที่ ๑ และ ๔ สามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาได้มากกว่าหมวดที่ ๒, ๓ และ ๔ เนื่องจากในหมวดสิ่งทอ ญี่ปุ่นเป็นผู้ลงทุนสูงสุดมากกว่าประเทศอื่น ๆ จนไม่อาจคัดเลือกบริษัทต่างประเทศอื่น ๆ มาเปรียบเทียบได้ ในหมวดที่ ๑ ซึ่งบริษัทญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาเป็นบริษัทผลิตอาหารกระป๋องทั้งคู่ และขนาดของบริษัทอเมริกันใหญ่กว่าเล็กน้อย แต่การนำเงินเข้าประเทศของบริษัทญี่ปุ่นทำได้ดีกว่า

เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมเครื่องไฟฟ้าและประกอบรถยนต์ แม้จะนำเงินเข้าประเทศน้อย แต่บริษัทญี่ปุ่นมีมากกว่าบริษัทของประเทศอื่น ๆ บริษัทญี่ปุ่นจึงนำเงินเข้า (net inflow) โดยเฉลี่ยแล้วมากกว่าบริษัทของประเทศอื่น ๆ อีกประการหนึ่งคือ ญี่ปุ่นสามารถผลิตและขายได้ในราคาที่ถูกว่าบริษัทสัญชาติอื่น ๆ ฉะนั้น ถึงแม้จะถูกปรับด้วยอัตราภาษีค่อนข้างสูง ญี่ปุ่นก็ยังอยู่ในฐานะที่ดีกว่าประเทศอื่น ๆ

๒. บริษัทที่มีหุ้นสหรัฐฯ จะมีการกระจุกตัวอยู่ในหมวดที่ ๒, ๓ และ ๔ คือ เครื่องโลหะ เคมีภัณฑ์ และเครื่องไฟฟ้า โดยจำนวนบริษัทมีอยู่น้อยแต่มีขนาดใหญ่

เมื่อเปรียบเทียบประเทศอื่น ๆ บริษัทอเมริกันสามารถนำเงินเข้าได้มากที่สุดหมวด
ที่ ๒ (บริษัทอเมริกันที่อยู่ในหมวดนี้ เป็นบริษัทหลอมตีเหล็กที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ) ส่วนใน
หมวดอื่น ๆ ปริมาณเงินนำเข้าโดยเฉลี่ยมีขนาดพอ ๆ กับประเทศอื่น ๆ

๓. กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมเก่าและใหม่ นำเงินตราต่างประเทศ
เข้าน้อยกว่าบริษัทของ ๒ ประเทศแรก เนื่องจากขนาดการผลิตที่ย่อมกว่าเล็กน้อย
แต่ในกรณีที่เกิดการขาดดุลกลุ่มประเทศเหล่านี้ก็ขาดดุลน้อยกว่า

การควบคุมตามข้อสมมติแบบที่ ๒

ในงานวิจัยบางชิ้นกำหนดให้บริษัทที่มีหุ้นต่างประเทศตั้งแต่ร้อยละ ๒๕ ขึ้นไป
เป็นบริษัทที่อยู่ในความควบคุมของต่างชาติ ถ้าถือตามเกณฑ์นี้การควบคุมของบริษัทตัว-
อย่างเหลือเพียง Foreign Controlled สำหรับบริษัทที่มีหุ้นต่างประเทศตั้งแต่ร้อยละ
๒๖ ขึ้นไป และ Locally Controlled สำหรับกิจการที่มีหุ้นตั้งแต่ร้อยละ ๒๕ ลงมา
ตารางที่ ๓.๘ และ ๓.๑๓ - ๓.๑๖ แสดงผลกระทบจากการควบคุม ๒ แบบของกิจการ
ทั้ง ๕ หมวด (เนื่องจากหมวดที่ ๑ กิจการประเภท Joint Controlled ไม่มี
ตารางที่ ๓.๘ จึงมีเพียงการควบคุม ๒ แบบเท่านั้น ซึ่งใช้พิจารณาได้สำหรับการควบคุม
ตามข้อสมมติที่ ๑ และการควบคุมตามข้อสมมติที่ ๒

ข้อสรุปที่ได้จากการแบ่งแยกความควบคุมแบบนี้ ไม่ต่างจากแบบแรกเท่าใดนัก
คือกิจการ Foreign Controlled นำเงินเข้าประเทศได้มากกว่า Locally Con-
trolled แต่ค่าเฉลี่ยของเงินไหลเข้าสุทธิของ Foreign Controlled ในแบบนี้
จะต่ำกว่าแบบแรก (เนื่องจากกิจการ Joint Controlled ที่รวมเข้ามามีส่วนให้
ผลสุทธิต่ำกว่าหรือเป็นลบ) จำนวนบริษัทที่มีอยู่น้อยใน Locally Controlled เมื่อ
เทียบกับ Foreign Controlled มีจำนวนน้อยกว่ามาก จนการเปรียบเทียบอาจจะ
เกิดความลำเอียงได้

ตารางที่ ๓.๑๓
 เงินไหลเข้าสุทธิ ของบริษัทในหมวดที่ ๒
 แยกตามการควบคุม

การควบคุม	พันบาท						
	ปี						
	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐
Foreign Controlled	๑๔,๒๔๕ (๘)	๓๑๑,๔๔๔ (๖)	๓๗,๗๓๘ (๘)	๔๖๔,๕๖๘ (๗)	๔๗๑,๐๖๓ (๖)	๖๕๘,๓๐๕ (๖)	๑๗๓,๓๕๒ (๕)
Locally Controlled	๓๕,๖๗๗ (๒)	๓,๑๕๕ (๒)	๑๒,๒๕๖ (๒)	๗๘๘ (๑)	NA	NA	๑๕,๖๗๘ (๑)

ที่มา : จำนวนจากตารางที่ ๓.๔

ตารางที่ ๓.๑๔
เงินไหลเข้าสุทธิ ของบริษัทในหมวดที่ ๓
แยกตามการควบคุม

การควบคุม	ปี						พันบาท
	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	
	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	
Foreign Controlled	๑๓,๗๑๗ (๖)	๑๔,๒๑๕ (๕)	๒๖,๔๔๓ (๕)	๒๙,๓๓๐ (๒)	๒๘,๙๙๒ (๕)	๓๒,๒๑๑ (๕)	๕,๕๘๘ (๕)
Locally Controlled	-๓๒,๑๕๔ (๑)	-๒,๐๑๘ (๑)	๖๔,๙๖๕ (๑)	๖๔,๖๓๒ (๑)	๕๙,๑๗๔ (๑)	๑๑๒,๙๕๒ (๑)	NA

ที่มา : จำนวนจากตารางที่ ๓.๕

ตารางที่ ๓.๑๕
เงินไหลเข้าสุทธิ ของบริษัทในหมวดที่ ๔
แยกตามการควบคุม

การควบคุม	ปี							พันบาท
	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	
Foreign Controlled	๘,๕๖๒ (๑๑)	๘,๕๔๓ (๑๐)	๑๕,๐๔๑ (๑๒)	๑๐,๒๗๒ (๓)	๒๐,๕๔๒ (๑)	๘๐,๙๙๖ (๖)	๓๓,๓๓๗ (๒)	
Locally Controlled	๔,๕๗๕ (๑)	-๘๓๗ (๑)	๑๓,๓๘๗ (๒)	NA	๒,๘๕๙ (๑)	NA	NA	

ที่มา : จำนวนจากตารางที่ ๓.๖

ตารางที่ ๓.๑๖
เงินไหลเข้าสุทธิ ของบริษัทในหมวดที่ ๕
แยกตามการควบคุม

การควบคุม	พันบาท					
	ปี					
	๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙
Foreign Controlled	๒,๓๐๐ (๑๑)	๔๓,๐๓๓ (๖)	๓๘,๕๖๘ (๗)	๑๒๖,๙๕๓ (๕)	๘๑,๑๕๕ (๕)	๑๒๗,๗๔๐ (๗)
Locally Controlled	-๓๖,๑๔๓ (๑)	-๔๔,๐๐๘ (๑)	NA	NA	NA	NA

ที่มา : คำนวณจากตารางที่ ๓.๗

ตารางที่ ๓.๑๗

เงินไหลเข้าสุทธิเฉลี่ย แยกตามสัญชาติผู้ถือหุ้นใหญ่ (เฉพาะกลุ่ม Foreign Controlled)

หมวด	สัญชาติ	ปี						
		๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐
หมวดที่ ๑	ญี่ปุ่น	๗๖,๖๐๓ (๑)	๖๓,๔๐๐ (๑)	NA	NA	๗๓,๒๔๒ (๑)	๒๑๗,๒๗๘ (๑)	๓๐๒,๗๓๓ (๑)
	สหรัฐอเมริกา	๑,๑๕๓ (๒)	NA	๖๓,๕๓๐ (๓)	NA	๕๖,๖๑๒ (๑)	๑๓๐,๘๓๘ (๑)	๒๐๔,๒๐๐ (๑)
	อื่น ๆ	๔๐,๙๗๑ (๔)	๑๕,๔๕๒ (๔)	๔๙,๒๘๗ (๔)	๖๑,๖๗๓ (๔)	๘๗,๑๗๐ (๔)	๑๕๙,๒๑๖ (๓)	๑๙๕,๙๗๐ (๒)
หมวดที่ ๒	ญี่ปุ่น	๖,๔๕๑ (๓)	๕๐,๐๕๒ (๔)	๑๑๓,๖๙๐ (๔)	๒๖,๔๕๓ (๓)	๒๓๑,๑๘๓ (๓)	๔๒๓,๖๘๑ (๒)	๒๖๓,๗๑๕ (๓)
	สหรัฐอเมริกา	๑๔๘,๖๓๙ (๑)	๑,๖๖๒,๐๗๙ (๑)	๘๗,๒๐๐ (๒)	๑,๕๖๕,๙๙๑ (๒)	๒,๘๒๑,๑๖๘ (๑)	๑,๕๔๕,๒๙๑ (๒)	NA
	อื่น ๆ	๑๓,๒๕๙ (๑)	NA	๘,๔๐๒ (๑)	๑๒,๔๗๔ (๑)	๑๓,๐๑๑ (๑)	๑๗,๘๙๐ (๑)	๓๑,๖๗๘ (๑)
หมวดที่ ๓	ญี่ปุ่น	NA	๑๔,๙๐๑ (๑)	๑๔,๕๙๖ (๒)	๔๕,๕๗๔ (๑)	NA	๘๘,๐๕๐ (๑)	๒๕,๒๕๔ (๑)
	สหรัฐอเมริกา	๑๘,๖๔๓ (๒)	๑๔,๙๑๔ (๑)	๕๐,๔๐๗ (๓)	๕๐,๕๐๕ (๔)	๔๘,๔๕๗ (๒)	NA	๕,๖๐๔ (๒)
	อื่น ๆ	๘,๗๙๐ (๓)	๑๕,๑๑๒ (๒)	๑๓,๒๖๘ (๔)	๑๒,๕๕๖ (๔)	๑๖,๐๒๓ (๓)	๑๓,๖๐๑ (๓)	๒๐,๔๙๕ (๒)
หมวดที่ ๔	ญี่ปุ่น	๗,๗๓๔ (๔)	๙,๖๙๓ (๗)	๒๒,๗๙๓ (๙)	๖๒๐ (๒)	๒๐,๕๕๒ (๑)	๗๙,๙๙๔ (๕)	๓๓,๖๔๗ (๒)
	สหรัฐอเมริกา	๓,๗๐๔ (๒)	๕,๕๖๙ (๒)	๑๙,๖๒๙ (๑)	NA	NA	NA	NA
	อื่น	๔,๕๗๕ (๑)	๙๓ (๒)	๗,๑๘๐ (๔)	๓๕,๑๙๙ (๑)	๒,๘๕๕ (๑)	๓,๐๕๔ (๑)	๑,๑๕๒ (๑)

ตารางที่ ๓.๑๗ (ต่อ)

หมวด	สัญชาติ	ปี						๒๕๒๐
		๒๕๑๔	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	
หมวดที่ ๕	ญี่ปุ่น	๑๐,๐๑๕ (๑๐)	๖๔,๕๔๙ (๗)	๕๙,๗๘๗ (๗)	๑๓๒,๓๕๓ (๕)	๘๑,๑๕๔ (๕)	๙๓,๕๑๑ (๖)	-
	สหรัฐอเมริกา	-	-	-	-	-	-	-
	อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา : จำนวนจากตารางที่ ๓.๓ - ๓.๗

การพิจารณาผลกระทบทั้ง ๒ แบบ ตามการควบคุมในข้อสมมติทั้ง ๒ แบบ อาจสรุปได้ว่าการลงทุนจากต่างประเทศ ไม่ว่าจะนำเงินทุนเข้ามามากหรือน้อยเพียงใด ก็ตาม การลงทุนจะไม่ใช่ประโยชน์ต่อดุลการชำระเงิน ในขณะที่การผลิตเกือบทั้งหมด ช่วยชดเชยการขาดดุลเนื่องจากการลงทุน และความเชื่อที่ว่า การลงทุนจากต่างประเทศ จะทำให้ดุลการชำระเงินขาดดุล ไม่เป็นความจริงสำหรับบริษัทตัวอย่างดังกล่าว โดยเฉพาะจากการผลิตที่น่าจะมีการนำการตั้งราคาโอนมาใช้มากที่สุด ผลกระทบที่เป็นบวก ในทุกหมวดอุตสาหกรรมเกือบทุกปี ก็แสดงว่าการตั้งราคาโอนถ้ามีอยู่จริงก็ไม่ถึงกับ กระทบกระเทือนดุลการชำระเงินของประเทศมากเท่าที่คิด การศึกษาถึงการตั้งราคา โอนอาจจะต้องแยกออกจากการศึกษาผลกระทบต่อดุลการชำระเงินโดยทั่วไป โดยใช้ วิธีการเฉพาะของการหาอัตราการตั้งราคาโอนตามที่ C.V. Vaitzos ได้เสนอไว้

ผลกระทบที่เกิดจากรายจ่ายอื่น ๆ

เนื่องจากข้อมูลที่มีอยู่ไม่ได้ให้รายละเอียดของการส่งรายจ่ายการลงทุนใน รูปต่าง ๆ ออกต่างประเทศ หรือที่มีข้อมูลบ้างก็ไม่ครบถ้วน จนไม่อาจจะนำเข้าไปรวม กับผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินการได้ โดยความจริงแล้วรายจ่ายส่วนนี้เป็นผลตอบแทนที่ล้ำค้ำยิ่งของผู้ลงทุนชาวต่างประเทศ ซึ่งเมื่อนำไปหักจากผลกระทบสองแบบแรก ก็อาจมีผลเปลี่ยนแปลงผลกระทบไปในทางลบได้

แนวโน้มโดยทั่วไปของประเทศไทย รายจ่ายส่วนนี้ซึ่งปรากฏในรายการราย- ได้จากการลงทุน (สุทธิ) ในบัญชีบริการ มียอดเป็นบวกเรื่อยมาจนถึงปี ๒๕๑๔ แต่ใน ปี ๒๕๑๕ ถึง ๒๕๒๑ รายได้ส่วนนี้มียอดขาดดุลสุทธิเรื่อยมา (ยกเว้นปี ๒๕๑๘ ดูตาราง ๓.๑ ประกอบ) ปี ๒๕๒๑ ขาดดุลมากกว่าปี ๒๕๑๕ ถึง ๑๐ เท่า ที่เป็นดังนี้เนื่องจากใน ระยะแรกที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ เป็นระยะที่ประเทศเป็นฝ่ายรับ (inflow) มากกว่าการจ่ายออก ผลตอบแทนในรูปกำไรเงินปันผล ค่าจัดการ ค่าเทคโนโลยี ขอบบริษัทต่าง ๆ ได้รับการยกเว้นเนื่องจากกิจการอยู่ในระยะก่อตั้งผลกำไรยังไม่-

ปรากฏ แต่เมื่อกิจการดำเนินการมาได้ระยะหนึ่งแล้ว การผลิตสามารถขดเชยต้นทุน
คงที่บางส่วน และมีส่วนกำไรพอที่จะแบ่งปันให้ผู้ถือหุ้นได้ การส่งรายจ่ายส่วนนี้ออกนอก-
ประเทศจึงมีจำนวนทรี่ขึ้น ในอีกด้านหนึ่งการลงทุนในของไทยในต่างประเทศก็มี
จำนวนน้อยไม่พอที่ผลตอบแทนเหล่านี้ที่ได้จากกิจการในต่างประเทศจะสามารถขดเชย
รายจ่ายที่ต้องจ่ายให้แก่ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศได้

รายจ่ายเหล่านี้ตามที่ปรากฏในการรวบรวมของธนาคารแห่งประเทศไทย
แบ่งออกเป็น กำไร (profits) เงินปันผล (dividends) ดอกเบี้ยเงินกู้
(interest on private foreign loans) ค่าจัดการ (management fees)
ค่าลิขสิทธิ์และค่าเทคโนโลยี (copyright and technology fees) รายจ่าย
ทั้ง ๖ ประเภทนี้ ๒ ประเภทแรกมีจำนวนมากกว่ารายจ่ายอื่น ๆ ในปี ๒๕๒๑ มีจำนวน
สูงถึง ๑๖๖๐.๗ ล้านบาท ในบรรดาประเทศต่าง ๆ ประเทศสหรัฐฯ มีการส่งกำไร
และเงินปันผลออกมากที่สุด รองลงมาคือสหราชอาณาจักรที่ส่งออกในรูปกำไรมากกว่า
เงินปันผล ขณะที่ญี่ปุ่นส่งเงินปันผลมากกว่า นอกนั้นประเทศอื่น ๆ ซึ่งมีจำนวนเงินที่
ส่งออกไม่มากนัก (ตาราง ๓.๑๘) การส่งกำไรและเงินปันผลออกนอกประเทศค่อนข้าง
สอดคล้องกับการลงทุนของประเทศเหล่านั้น เช่น สหรัฐฯ มีปริมาณเงินลงทุนสูงสุด
และการส่งคืนกำไรและเงินปันผลก็สูงสุดเช่นกัน แต่ในกรณีของสหราชอาณาจักร
ถึงแม้ในระยะหลังการลงทุนจากประเทศนี้จะมีน้อยกว่าสหรัฐฯ และญี่ปุ่นมาก แต่ประ-
เทศนี้ก็ได้มีการลงทุนในไทยมานานแล้ว กิจการบางแห่งมีอายุร่วม ๕๐ ปี ซึ่งเป็น
ระยะเวลาที่ยาวนานพอที่จะปลดภาระหนี้สินหรือสินทรัพย์คงที่ได้หมดและมีกำไรเหลือ
แบ่งปันกันในระหว่างผู้ถือหุ้น รายจ่ายในรูปต่าง ๆ เหล่านี้โดยส่วนใหญ่แล้ว บริษัทที่
ดำเนินการในประเทศมานานมักจะมีส่วนในการส่งเงิน เหล่านี้ออกค่อนข้างสูง^๑

^๑สัมภาษณ์ คุณสว่างจิต อัครถาวร, หัวหน้าหน่วยตุลาการชำระเงิน ฝ่ายวิชาการ
ธนาคารแห่งประเทศไทย, มกราคม ๒๕๒๓.

เมื่อรวมรายจ่ายอื่น ๆ อันได้แก่ ดอกเบี้ยเงินกู้ ค่าจัดการ ค่าสิทธิบัตร และค่าลิขสิทธิ์เทคโนโลยี เข้าด้วยกัน แล้วหาสัดส่วนระหว่างรายจ่ายเหล่านี้กับกำไร และเงินปันผล โดยแยกออกเป็นรายประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และประเทศอื่น ๆ สำหรับสหรัฐฯ รายจ่ายเหล่านี้เมื่อเทียบกับกำไรตกประมาณร้อยละ ๑๓ ถึง ๒๔ ของกำไรและเงินปันผลส่งออก ขณะที่ญี่ปุ่นมีรายจ่ายประมาณร้อยละ ๔๔ ถึง ๑๐๔ ของกำไรและเงินปันผลส่งออก ซึ่งมากกว่ากลุ่มที่ ๓ คือ ประเทศอื่น ๆ ซึ่งตกร้อยละ ๑๓ ถึง ๒๗ ของกำไรและเงินปันผลส่งออก (ตาราง ๓.๑๔) โดยทั่วไปรายจ่ายด้วยการจัดการ ค่าเทคโนโลยีมักจะเป็นสัดส่วนของยอดขายหรือยอดขายสุทธิ (ในบางกรณี การตกลงระหว่างบริษัทผู้ขายเทคโนโลยีและผู้ซื้อ อาจจะเป็นการจ่ายเงินครั้งเดียว แทนที่จะจ่ายตามยอดขาย) และบริษัทญี่ปุ่นจะคิดค่าเทคโนโลยีต่ำกว่าบริษัทอเมริกันหรือยุโรป^๑ เมื่อรายจ่ายเหล่านี้ของญี่ปุ่นมีสัดส่วนสูงมากกว่าประเทศอื่น ๆ จึงมีเหตุผลมาจากการที่ญี่ปุ่นส่งคืนกำไร เงินปันผลกลับน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ หรือยอดขายของบริษัทญี่ปุ่นสูงกว่าบริษัทของประเทศอื่น ๆ หรือญี่ปุ่นสนใจที่จะนำเงินออกในรูปค่าเทคโนโลยี ค่าจัดการและค่าลิขสิทธิ์มากกว่าการส่งเงินออกในรูปกำไรและเงินปันผล ทั้งรายจ่ายเหล่านี้ก็ทำให้กำไรของบริษัทต่ำลง และการนำเงินออกนอกประเทศจะไม่ได้รับการเพ่งเล็งมากนัก

เมื่อแยกพิจารณารายละเอียดของรายจ่ายเหล่านี้ คือ ดอกเบี้ยเงินกู้ต่าง-ประเทศ (ตาราง ๓.๒๐) ค่าจัดการ (ตาราง ๓.๒๑) ค่าสิทธิบัตรและเทคโนโลยี (ตาราง ๓.๒๒) สหรัฐฯ มีรายจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้ส่งออกมากกว่าประเทศอื่น ๆ ประเทศที่เป็นรองลงมาได้แก่ สหราชอาณาจักร เยอรมันนี และฮ่องกง ซึ่งมีความสำคัญ

^๑Santikarn, Mingsarn. Issues and Guidelines in Controlling Technology Transactions, (Faculty of Social Sciences, Chiangmai University, Oct. 1979), p. 7.

ในระยะหลัง ๆ นี้ สำหรับบริษัทญี่ปุ่น รายจ่ายดอกเบี้ยเงินกู้เหล่านี้มีไม่มากนัก โดยเฉพาะตั้งแต่ปี ๒๕๑๙ ถึง ๒๕๒๑ น้อยกว่าฮ่องกง ที่เป็นดังนี้มีสาเหตุมาจาก บรรษัท-
 ๓ ของญี่ปุ่นในประเทศไทย มักจะลงทุนโดยอาศัยสินเชื่อจากธนาคารภายในประเทศไทย โดยผ่านสำนักงานของธนาคารแห่งโตเกียวและมิทซึบะในกรุงเทพฯ^๑ สำหรับฮ่องกง และสิงคโปร์ อาจจะเนื่องจากมีแหล่งที่ตั้งใกล้เคียงกับประเทศไทย การนำเงินเข้าออกอาจ จะสะดวกกว่า อีกประการหนึ่งผู้ประกอบการเหล่านี้อาจจะยังไม่มีหลักฐานหรือความ-
 เชื่อถือจากผู้ให้สินเชื่อในประเทศได้เพียงพอ

สำหรับค่าจัดการซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกา มีอยู่สูงสุดแสดงว่าบรรษัทอเมริกัน ได้เรียกเก็บค่าจัดการบริการกิจการจากบริษัทที่เข้าลงทุนสูงกว่าบริษัทสัญชาติอื่น ๆ ซึ่งเรียกเก็บน้อยมาก ยกเว้นฮ่องกงซึ่งมีปริมาณการลงทุนไม่มากนัก แต่เรียกเก็บค่า-
 จัดการค่อนข้างสูงมาก จนในบางปีเช่น ปี ๒๕๒๐ เรียกเก็บมากกว่าบริษัทญี่ปุ่น

ค่าลิขสิทธิ์และค่าเทคโนโลยีปรากฏว่าบริษัทญี่ปุ่นส่งเงินประเภทนี้ออกมากที่สุด และมากกว่าสหรัฐฯ ซึ่งคิดอัตราค่าเทคโนโลยีสูงกว่าประเทศอื่น ๆ

เนื่องจากข้อมูลของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไม่ได้มีรายละเอียดของ รายจ่ายเหล่านี้ การวิเคราะห์ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการจึงขาดความละเอียด อ่อนสมบูรณ์ โดยเฉพาะเมื่อได้เปรียบเทียบกับงานที่วิเคราะห์ในประเทศอื่น ๆ ใน บทที่ ๔)

ข้อสรุปในขั้นนี้คือการดำเนินการของบรรษัทในประเทศไทยมีผลกระทบใน ทางบวกต่อดุลการชำระเงิน แต่เมื่อพิจารณาการส่งออกของรายได้จากการลงทุนใน รูปต่าง ๆ พบว่า มีปริมาณค่อนข้างสูงมากในระยะหลัง (เช่นปี ๒๕๒๑ เมื่อรวมราย-

^๑Nakauchi, T. Japanese Investment and Financing Through Banking Institution in Thailand (ECOCEN, 1975), p. 4.

จ่ายเหล่านี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย มียอด ๔๗๐๖.๕ ล้านบาท และเมื่อตรวจสอบรายได้การลงทุนสุทธิในดุลการชำระเงินปี ๒๕๒๑ ขาดดุล ๓๑๒๑.๗ ล้านบาท แสดงว่ามีรายได้การลงทุนนำเข้า ๑๖๘๔.๘ ล้านบาท หมายความว่า การนำรายได้ ออกมากกว่าการนำเข้าถึง ๓ เท่า เทียบกับปี ๒๕๒๐ ซึ่งรายได้การลงทุนนำเข้า ๒๓๒๗.๑ น้อยกว่ารายจ่ายการลงทุนส่งออก ๓๗๐๖.๕ ล้านบาท อันแสดงถึงความสามารถในการนำรายได้เข้าลดลง แต่รายจ่ายการส่งออกทวีสูงขึ้น) บริษัทตัวอย่าง ได้นำเข้าเข้าประเทศโดยเฉลี่ยบริษัทละประมาณตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๐๐ ล้านบาทขึ้นไป ถ้าบริษัทตัวอย่าง เหล่านี้มีข้อมูลการส่งรายจ่าย เหล่านี้ออกอาจจะทำให้ผลกระทบต่อดุลการชำระเงิน เป็นลบหรือบวกน้อยลงกว่าค่าที่คำนวณได้ในครั้งแรก

ตารางที่ ๓.๑๘
กำไรและเงินปันผลส่งออก

(ล้านบาท)

	กำไร						เงินปันผล							
	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑
สหรัฐอเมริกา	๗๘.๑	๗๑.๘	๗๐.๐	๑๑๔.๖	๖๒.๔	๓๖๐.๕	๒๔๕.๕	๑๐๓.๕	๑๖๗.๗	๒๗๙.๓	๔๒๔.๖	๖๕๒.๒	๕๗๐.๖	๕๘๓.๘
ญี่ปุ่น	๕๒.๘	๔๔.๑	๔๑.๓	๗๒.๖	๙๔.๘	๔๐.๒	๔๖.๓	๗๑.๔	๗๗.๑	๙๗.๗	๑๓๘.๗	๑๓๑.๖	๑๔๑.๘	๑๖๓.๗
สหราชอาณาจักร	๑๔๗.๘	๗๙.๗	๒๑๓.๒	๓๕๒.๗	๓๓๒.๗	๑๑๓.๗	๑๔๕.๑	๕.๕	๒๒.๘	๔๐.๘	๖๖.๕	๗๘.๑	๗๐.๓	๑๕๐.๕
เยอรมันนี	๐.๕	๐.๗	๑.๓	๓.๖	๓.๘	-	-	๐.๗	๒.๗	๗.๕	๑๗.๕	๑๓.๓	๑๘.๔	๒๙.๒
ฝรั่งเศส	๑.๑	๒.๐	๒.๗	-	-	-	๐.๓	-	-	-	๐.๒	๐.๕	๐.๓	๐.๑
ฮ่องกง	๒.๐	๑.๔	๑๘.๙	๓๑.๔	๕.๕	๑.๐	๕.๘	๘.๑	-	๑๙.๘	๒๘.๑	๓๑.๘	๕๒.๕	๕๐.๖
สิงคโปร์	๙.๕	-	-	-	๐.๑	-	-	๐.๓	๑๐.๑	๐.๒	๐.๕	๑.๖	๑.๕	๑.๗
อื่น ๆ	๖๓.๗	๑๓๐.๘	๘๑.๕	๑๑๕.๕	๑๓๐.๐	๑๓๖.๒	๘๗.๕	๒๐.๕	๓๕.๖	๒๘.๗	๔๓.๘	๗๕.๕	๑๓๘.๕	๑๕๐.๗
รวม	๓๕๕.๕	๓๓๐.๕	๕๒๘.๘	๖๙๐.๓	๖๒๙.๓	๖๕๑.๖	๕๕๐.๕	๒๑๐.๐	๓๑๕.๐	๕๗๕.๐	๗๑๙.๘	๙๘๓.๕	๙๘๓.๗	๑,๑๒๐.๓

ตารางที่ ๓.๑๘ (ต่อ)

	กำไรและเงินปันผล						
	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑
สหรัฐฯ	๑๘๑.๖	๒๓๙.๕	๓๔๙.๓	๕๓๙.๒	๗๑๔.๖	๙๓๑.๑	๘๒๙.๓
ญี่ปุ่น	๑๒๔.๒	๑๒๑.๒	๑๓๙.๐	๒๑๑.๓	๒๒๖.๔	๑๘๒.๐	๒๒๐.๐
สหราชอาณาจักร	๑๕๓.๓	๑๐๒.๕	๒๕๔.๐	๔๑๙.๒	๔๑๐.๘	๑๘๔.๐	๒๙๕.๖
เยอรมันนี	๑.๒	๓.๔	๘.๘	๒๑.๑	๑๗.๑	๑๘.๔	๒๙.๒
ฝรั่งเศส	๑.๑	๒.๐	๒.๗	๐.๒	๐.๔	๐.๓	๐.๔
ฮ่องกง	๑๐.๑	๑.๔	๓๘.๗	๕๙.๕	๓๗.๓	๔๓.๔	๕๖.๕
สิงคโปร์	๙.๘	๑๐.๑	๐.๒	๐.๔	๑.๗	๑.๔	๑.๗
อื่น ๆ	๘๔.๒	๑๖๕.๔	๑๑๐.๑	๑๕๙.๒	๒๐๔.๔	๒๗๔.๗	๒๒๘.๑
รวม	๕๖๕.๕	๖๖๕.๕	๙๐๒.๘	๑,๔๑๐.๑	๑,๖๑๒.๗	๑,๖๓๕.๓	๑,๖๖๐.๗

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ ๓.๑๔

อัตราส่วน กำไร เงินปันผล และรายจ่ายอื่น ๆ ส่งกลับ

แยกตามประเทศ

ประเทศ	ล้านบาท																	
	๒๕๑๕			๒๕๑๖			๒๕๑๗			๒๕๑๘			๒๕๑๙			๒๕๒๐		
	PD	R	R/PD	PD	R	R/PD	PD	R	R/PD	PD	R	R/PD	PD	R	R/PD	PD	R	R/PD
สหรัฐอเมริกา	๑๘๑.๖	๔๒.๕	๐.๒๙	๒๓๙.๕	๗๖.๗	๐.๓๒	๓๔๙.๓	๖๙.๑	๐.๑๙	๕๓๙.๒	๗๐.๙	๐.๑๓	๗๑๔.๖	๑๒๓.๒	๐.๑๗	๙๓๑.๑	๑๖๘.๓	๐.๑๘
ญี่ปุ่น	๑๒๔.๒	๕๙.๙	๐.๔๘	๑๒๑.๒	๙๑.๐	๐.๗๔	๑๓๙.๐	๑๐๖	๐.๗๖	๒๑๑.๓	๑๖๐.๖	๐.๗๖	๒๒๖.๔	๑๕๗.๘	๐.๖๙	๑๘๒.๐	๑๘๙.๒	๑.๐๔
อื่น ๆ	๒๕๙.๗	๖๒.๑	๐.๒๔	๒๘๔.๘	๕๕	๐.๑๙	๖๒๘.๘	๘๑.๑	๐.๑๓	๖๕๙.๖	๘๖.๕	๐.๑๓	๖๗๑.๓	๙๖.๗	๐.๑๔	๕๒๒.๒	๑๓๙.๓	๐.๒๗

ที่มา : PD และ R ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ PD = Outward Remittances of Profits and Dividends

R = Remittances of Interest on Private Foreign Loans, Management Fees, Copy Rights and Patent Royalties

ตารางที่ ๓.๒๐
 ดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศส่งออก^๑

(ล้านบาท)

	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑
๑. สหรัฐฯ	๒๗๓.๓	๓๐๗.๑	๕๔๑.๑	๗๐๔.๓	๕๒๔.๑	๔๗๑.๘	๙๖๔.๗
๒. ญี่ปุ่น	๕๔.๘	๑๑๔.๐	๑๗๑.๓	๒๕๘.๐	๑๙๗.๘	๒๑๕.๗	๒๑๙.๒
๓. สหราชอาณาจักร	๗๙.๓	๑๑๒.๙	๑๘๓.๓	๒๑๘.๑	๒๓๙.๕	๒๐๘.๗	๓๖๓.๔
๔. เยอรมันนี	๔๒.๙	๑๕.๖	๒๖.๑	๒๖.๔	๑๗.๓	๑๗.๖	๒๓.๙
๕. ฝรั่งเศส	๓.๗	๑.๐	๔.๕	๑๒.๙	๑๙.๑	๓๗.๑	๑๑.๓
๖. ฮอลแลนด์	๒๑.๔	๔๘.๙	๑๔๗.๒	๑๘๐.๐	๒๓๔.๔	๓๔๘.๙	๕๕๖.๕
๗. สิงคโปร์	๖.๐	๒๑.๖	๗๘.๕	๑๒๘.๔	๑๑๘.๔	๑๔๖.๘	๒๖๕.๕
๘. อื่น ๆ	๒๘.๗	๔๒.๖	๒๓๙.๖	๕๙.๐	๕๘.๙	๕๗.๘	๙๗.๐
รวม	๕๑๐.๑	๖๖๓.๗	๑,๓๙๑.๖	๑,๕๘๗.๑	๑,๕๐๙.๕	๑,๕๐๔.๕	๒,๔๙๑.๕

^๑ไม่รวมดอกเบี้ยเงินเชื่อผู้ขาย

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ ๓.๒๑

ค่าจัดการส่งออกแยกตามรายประเทศ

(ล้านบาท)

	๒๕๑๕	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑
สหรัฐอเมริกา	๑๗.๙	๓๗.๓	๓๑.๙	๒๖.๔	๖๔.๙	๑๐๙.๒	๘๒.๗
ญี่ปุ่น	๑.๓	๓.๔	๑.๑	๕.๒	๑๒.๑	๒.๑	๒๙.๑
สหราชอาณาจักร	๑๐.๑	๓.๑	๒๖.๙	๑๔.๖	๗.๕	๔.๔	๙.๒
เยอรมันนี	-	-	-	-	๗.๐	๑.๙	๐.๕
ฮ่องกง	๒.๑	๓.๑	๖.๘	๗.๓	๕.๗	๘.๙	๗.๐
อื่น ๆ	๑๒.๒	๑๑.๕	๑๑.๓	๙.๓	๒๒.๙	๓๒.๔	๒๔.๑
รวม	๔๓.๖	๕๘.๕	๗๗.๙	๖๒.๘	๑๒๑.๑	๑๕๘.๙	๑๕๒.๖

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตารางที่ ๓.๒๒

เงินส่งออกในรูปสิทธิบัตรและค่าเทคโนโลยี แยกเป็นประเทศ

	ล้านบาท						
	๒๕๑๔	๒๕๑๖	๒๕๑๗	๒๕๑๘	๒๕๑๙	๒๕๒๐	๒๕๒๑
สหรัฐอเมริกา	๓๔.๖	๓๙.๔	๓๗.๒	๔๔.๔	๕๗.๓	๕๙.๑	๘๑.๖
ญี่ปุ่น	๕๘.๖	๘๗.๔	๑๐๔.๙	๑๕๕.๔	๑๔๕.๗	๑๘๗.๑	๒๐๑.๒
สหราชอาณาจักร	๙.๙	๑๑.๘	๑๑.๓	๒๑.๔	๑๙.๒	๒๑.๑	๒๓.๖
เยอรมันนี	๑.๘	๔.๓	-	๕.๓	๖.๖	๗.๔	๑๖.๒
ฮ่องกง	๐.๕	๐.๓	-	๑.๓	๐.๓	๔.๒	๔.๑
อื่น ๆ	๒๕.๕	๑๙.๙	๒๔.๙	๒๗.๓	๒๗.๘	๕๙.๐	๗๕.๐
รวม	๑๓๐.๙	๑๖๔.๒	๑๗๘.๓	๒๕๕.๒	๒๕๖.๙	๓๓๗.๙	๔๐๑.๗

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ประเมินผลการดำเนินการของบริษัทที่มีทุนต่างประเทศต่อดุลการชำระเงิน

จากการศึกษาผลกระทบต่อดุลการชำระเงินของบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศพบว่าโดยส่วนใหญ่แล้ว กิจการเกือบทุกประเภททำให้ทุนสำรองของประเทศมีฐานะดีขึ้น โดยเฉพาะกิจการที่ผลิตเพื่อการส่งออก หรือใช้วัตถุดิบในประเทศ เช่น ผลิตภัณฑ์จากอาหารเกษตร และแร่โลหะ

กิจการที่อยู่ในความควบคุมของชาวต่างชาติ เป็นส่วนใหญ่ มักจะทำให้เงินไหลเข้ามากกว่ากิจการที่อยู่ในความควบคุมของคนในท้องถิ่น สาเหตุเนื่องจากรายรับที่เป็นทุนต่างประเทศจะสูงขึ้นด้วย จากการกำหนดเกี่ยวกับการรับและจ่ายเงินตราต่างประเทศ ผลกระทบเนื่องจากทุนดำเนินการยังอยู่ในระดับต่ำกว่าที่เป็นจริง และการขาดดุลที่เกิดขึ้นจะมีมากกว่าที่ปรากฏในตาราง

แต่การขาดดุลเนื่องจากทุนดำเนินการสามารถชดเชยได้จากการผลิตและการผลิตในประเทศไทยให้ผลดีต่อประเทศอย่างน้อยในแง่การช่วยประหยัดเงินตราต่างประเทศได้มากพอควร แม้ว่ามูลค่าทดแทนการนำเข้าที่คำนวณจะทำให้ผลกระทบมีแนวโน้มเป็นบวกอยู่มาก อย่างไรก็ตามการสมมติว่าสินค้าที่ผลิตได้เป็นการทดแทนการนำเข้าทั้งหมด นั้น อาจจะทำให้การคำนวณผลการประหยัดเงินตราต่างประเทศสูงเกินกว่าความเป็นจริง ในกรณีที่มีมูลค่าทดแทนการนำเข้าต่ำกว่าที่คำนวณได้ (ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนวิธีการคำนวณด้วย) เชื่อว่าผลกระทบต่อดุลการชำระเงิน เนื่องจากการผลิตก็ยังไม่่าจะยังเป็นบวกอยู่ เพราะในระยะหลังการนำสินค้าสำเร็จรูปเข้าประเทศมีแนวโน้มว่ามีสัดส่วนลดลงส่วนหนึ่ง เนื่องจากการผลิตสินค้าชนิดนี้ในประเทศ การทดแทนการนำเข้าอาจจะทำได้ดีพอสมควร

สำหรับรายจ่ายอื่น ๆ ในรูปกำไรส่งกลับ ค่าเทคโนโลยี ค่าลิขสิทธิ์ ค่าจัดการเดิมประเทศไทยไม่มีภาระเกี่ยวกับรายจ่ายเหล่านี้ รายได้จากการลงทุนเป็นบวกตั้งแต่ต้นจนถึง ๒๕๑๘ แต่หลัง ๒๕๑๘ เป็นต้นมา รายจ่ายส่วนนี้มีจำนวนมากขึ้นจนปรากฏในดุลการชำระเงินเป็นลบ เมื่อพิจารณาบัญชีเงินโอน ซึ่งไม่ได้ลดจำนวนลงมากนักในระยะ-

หลัง ๆ ในบัญชีเคโยอน ผลตอบแทนการลงทุนเป็นลบ อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าการลงทุนระหว่างประเทศของไทยกำลังเข้าสู่ระยะกลับตัวจากการรับเป็นการจ่าย จากข้อมูลปี ๒๕๑๙, ๒๕๒๐ และ ๒๕๒๑ ในดุลการชำระเงิน รายจ่ายการลงทุนสุทธิต่อการลงทุนโดยตรง คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๕๑, ๖๘.๓๗ และ ๓๐๘.๙๖ ตามลำดับ โดยเฉพาะในปี ๒๕๒๑ การลงทุนโดยตรงสุทธิของประเทศไทยกลับต่ำกว่ารายจ่ายผลตอบแทนจากการลงทุนถึง ๓ เท่าตัว การลงทุนโดยตรงในระยะหลังมีบทบาทน้อยกว่าเงินกู้จากต่างประเทศ ถ้ารวมเงินกู้และเงินลงทุนโดยตรงเข้าด้วยกัน รายจ่ายผลตอบแทนการลงทุนคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕๖, ๑๘.๗๒ และ ๔๔.๑๙ ตามลำดับ เมื่อเป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นไปได้ว่า ถ้ารวมเอารายจ่ายอื่น ๆ เข้ากับผลกระทบทั้ง ๒ ประเภทแรก ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ทำให้เกิดการขาดดุลทางการเงินขึ้นก็ตาม แต่รายจ่ายเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าจับตามองว่าต่อไปการขาดดุลการชำระเงินอาจจะมาจากรายจ่ายการลงทุนส่งออก ซึ่งทวีจำนวนมากขึ้นทุกปี* (ปี ๒๕๒๑ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๔ ของการขาดดุลการค้า)

*การศึกษาในแนวเดียวกันในต่างประเทศ สนใจรายจ่ายจำนวนมากในบางกรณีไม่นับรายได้จากการทดแทนการนำเข้าเลย แต่รายจ่ายผลตอบแทนการลงทุนกลับได้รับการแจกแจงอย่างละเอียดที่สุด รายละเอียดดูบทที่ ๔